

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб

Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341

E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net
slgl.oglasni@blic.net

Четвртак, 7. јун 2012. године
БАЊА ЛУКА

Број 52 Год. XXI

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Volksbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1173

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УНУТРАШЊЕМ ПЛАТНОМ ПРОМЕТУ

Проглашавам Закон о унутрашњем платном промету, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 17. маја 2012. године, а Вијеће народа 28. маја 2012. године констатовало да усвојеним Законом о унутрашњем платном промету није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1725/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О УНУТРАШЊЕМ ПЛАТНОМ ПРОМЕТУ

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се обављање унутрашњег платног промета у Републици Српској, одређују учесници и организације овлашћене за обављање послова платног промета, дефинишу врсте рачуна, начин и облици плаћања, извршење плаћања и принудна наплата са рачуна, поступање, права и обавезе учесника у унутрашњем платном промету.

Члан 2.

(1) Под унутрашњим платним прометом у смислу овог закона подразумијева се отварање и вођење рачуна учесника и плаћања између учесника у унутрашњем платном промету у конвертибилним маркама.

(2) Плаћање је извршење платних трансакција ради преноса средстава са једног рачуна на други рачун, уплате и исплате са рачуна, наплате са рачуна, обрачунско плаћање, као и други послови платног промета у складу са овим законом и прописима који уређују платне трансакције.

(3) Поједини појмови који су дефинисани у Закону о платним трансакцијама имају исто значење и у овом закону, ако није другачије одређено овим законом.

Члан 3.

(1) Учесници у платном промету (у даљем тексту: учесници) су пословни субјекти и физичка лица која врше плаћања у складу са овим законом и другим прописима.

(2) Пословним субјектима сматрају се: привредна друштва, јавна предузећа, републички органи управе и органи јединица локалне самоуправе, банке и друге финансијске организације, остали облици организовања правних лица чије је оснивање регистровано код надлежног органа или основано законом, као и физичка лица која самостално обављају регистровану пословну дјелатност.

(3) Одредбе овог закона које се односе на пословне субјекте примјењују се и на пословне јединице страног правног лица које су регистроване и обављају пословну дјелатност у Републици Српској у складу са прописима који уређују ову област.

(4) Учесници у платном промету могу бити и страна правна и физичка лица, у складу са посебним прописима.

ІІ - ОВЛАШЋЕНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ПОСЛОВА ПЛАТНОГ ПРОМЕТА

Члан 4.

(1) Овлашћене организације за обављање послова платног промета (у даљем тексту: овлашћене организације) у смислу овог закона су: банке са сједиштем у Републици Српској, филијале банака из Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине које имају дозволу Агенције за банкарство Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) и други субјекти који обављају послове платног промета за овлашћене организације у складу са овим законом.

(2) Поред овлашћених организација из става 1. овог члана, Централна банка Босне и Херцеговине обавља послове унутрашњег платног промета у складу са Законом о Централној банци Босне и Херцеговине.

Члан 5.

Овлашћене организације обављају сљедеће послове платног промета:

а) отварају, воде и затварају рачуне учесника, у складу са овим законом и другим прописима,

б) воде евиденцију рачуна учесника,

в) примају и провјеравају исправност налога за плаћање,

г) извршавају налоге за плаћање и врше пренос средстава са једног рачуна на други,

д) извршавају платне трансакције путем телекомуникационих преноса, дигиталних или информационо-технолошких уређаја,

ђ) евидентирају платне трансакције на рачунима,

е) обављају послове готовинског платног промета,

ж) врше услуге издавања и/или прихватања платних инструмената и услуге новчаних пошиљки,

з) обављају благајничко-резервске послове и обезбјеђују смјештај и чување готовог новца,

и) извјештавају учеснике о промјенама и стању средстава на рачунима,

ј) врше поравнање међубанкарских налога за плаћање у складу са законом и прописима који уређују платне трансакције,

к) воде евиденције, достављају податке и извјештаје у складу са овим законом и другим прописима,

л) архивирају и чувају документацију са подацима о платном промету и

љ) обављају и друге послове у складу са прописима.

Члан 6.

Предузеће за поштански саобраћај Републике Српске а. д. Бања Лука, путем својих организационих дијелова, може за овлашћене организације обављати сљедеће послове платног промета:

а) примати налоге за плаћање од физичких лица,

б) обављати исплате физичким лицима за рачун пословних субјеката и физичких лица која имају рачуне код овлашћених организација,

в) примати уплате готовог новца од физичких лица у корист рачуна пословних субјеката и физичких лица која врше плаћања преко рачуна и

г) преузимати и отпремати готов новац овлашћеним организацијама и вршити обрачун са овлашћеним организацијама.

Члан 7.

У обављању послова платног промета овлашћене организације дужне су примјењивати одредбе прописа о пословању банака које уређују заштиту права и интереса корисника финансијских услуга, као и одредбе других прописа којима се уређују заштита потрошача, облигациони односи и платне трансакције.

III - РАЧУНИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ПЛАТНОГ ПРОМЕТА

Члан 8.

(1) Пословни субјекти дужни су да за потребе плаћања отворе рачуне у овлашћеним организацијама и да сва новчана средства воде на тим рачунима, као и да врше плаћања преко рачуна, у складу са овим законом, законом који уређује платне трансакције и закљученим уговором о отварању и вођењу рачуна са овлашћеном организацијом којим су уређена међусобна права и обавезе.

(2) Физичка лица код овлашћених организација могу отворити рачуне за обављање платног промета и рачуне за полагање новчаних депозита и улога на штедњу у складу са закљученим уговором, прописима који уређују облигационе односе и овим законом.

(3) Страна правна и физичка лица отварају нерезидентне рачуне и врше пословање преко тих рачуна у складу са посебним прописима.

Члан 9.

(1) Овлашћене организације отварају рачуне учесника на њихов захтјев или на основу прописа који намеће обавезу отварања рачуна без захтјева учесника.

(2) Овлашћене организације дужне су да учеснику, прије закључења уговора, доставе или ставе на располагање, у писаној форми или електронском облику, потпуне и јасне информације о свим битним условима коришћења услуга платног промета.

(3) Овлашћене организације могу да мијењају одредбе уговора из става 2. овог члана на начин који је претходно уговорен, а у складу са прописима који уређују пословање банака и облигационе односе.

Члан 10.

(1) Пословни субјекти код овлашћених организација могу отворити:

а) рачун за редовно пословање који гласи на име пословног субјекта,

б) рачун организационог дијела пословног субјекта који се региструје у складу са законом,

в) рачун за посебне намјене и

г) рачун за прикупљање јавних прихода.

(2) Овлашћене организације дужне су да рачуне организационих дијелова пословног субјекта и рачуне за посебне намјене повежу са рачуном за редовно пословање пословног субјекта, преко јединственог идентификационог броја или матичног броја, ако законом, односно другим прописом није другачије одређено.

(3) Овлашћене организације дужне су да воде евиденцију рачуна из става 1. овог члана, који су отворени у тим овлашћеним организацијама, а та евиденција се обједињава у Јединственом регистру рачуна пословних субјеката у Републици Српској (у даљем тексту: Јединствени регистар).

(4) Министар финансија доноси упутство, којим се прописује начин вођења и садржај евиденције рачуна пословних субјеката који води овлашћена организација.

Члан 11.

(1) Пословни субјекти из Републике Српске могу отворити рачуне за редовно пословање код овлашћених организација са сједиштем у Републици Српској и организационих дијелова овлашћених организација из Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине које послују у Републици Српској и имају дозволу Агенције.

(2) Организациони дијелови пословних субјеката са сједиштем у Републици Српској који послују у Федерацији Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине могу имати отворене рачуне организационих дијелова код овлашћених организација са сједиштем у Федерацији Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине које имају дозволу Агенције за банкарство Федерације Босне и Херцеговине.

(3) Организациони дијелови пословних субјеката са сједиштем у Федерацији Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине који послују у Републици Српској морају имати отворене рачуне организационих дијелова код овлашћених организација у Републици Српској.

Члан 12.

(1) Учесници могу имати отворене рачуне код више овлашћених организација, према властитом избору.

(2) Пословни субјекат код једне овлашћене организације може имати отворен само један рачун за редовно пословање у конвертибилним маркама и по један рачун за сваки организациони дио.

(3) Пословни субјекат може имати више отворених рачуна за посебне намјене код једне овлашћене организације, у складу са потребама, односно прописима.

(4) Ако пословни субјекат има више од једног рачуна за редовно пословање код овлашћених организација, дужан је одредити рачун (у даљем тексту: главни рачун) на којем ће се извршавати налози за принудну наплату законских обавеза и јавних прихода, налози за наплату хартија од вриједности и инструмената обезбјеђења плаћања, те налози за извршење судских одлука и других извршних исправа (у даљем тексту: налози за принудну наплату) и водити евиденција о неизвршеним налозима за плаћање.

(5) Захтјев за одређивање главног рачуна пословни субјекат је дужан поднијети овлашћеној организацији у писаној форми.

Члан 13.

(1) Главни рачун пословног субјекта отвара се, по правилу, у сједишту пословног субјекта код организационих дијелова овлашћених организација које послују на територији Републике Српске и води се у евиденцији рачуна пословних субјеката у овлашћеној организацији, уз навођење прописане ознаке за главни рачун.

(2) Пословни субјекат може промијенити главни рачун само ако на том рачуну нема евидентиране неизвршене налоге за принудну наплату и другом редовном рачуну код друге овлашћене организације додијелити статус главног рачуна, уз подношење доказа у писаној форми овлашћеној организацији која води главни рачун о одређивању другог редовног рачуна као главног рачуна.

Члан 14.

Забрањено је овлашћеним организацијама да учесницима отворе скривене рачуне и издају штедне књижице или пруже друге услуге које омогућавају, посредно или непосредно, прикривање идентитета учесника.

Члан 15.

(1) Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге Бања Лука води Јединствени регистар, у складу са овим законом и Законом о Јединственом регистру рачуна пословних субјеката.

(2) Овлашћене организације дужне су у Јединствени регистар достављати податке о отвореним и затвореним рачунима пословних субјеката, врсти рачуна и главном рачуну, као и блокади и деблокади рачуна, континуирано, одмах након настанка ових промјена у евиденцији овлашћених организација, у складу са овим законом и прописима којима се уређује вођење и садржај Јединственог регистра.

(3) Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге Бања Лука дужна је да, континуирано, одмах по пријему обавијести овлашћене организације из става 2. овог члана, ажурира податке и овлашћеним организацијама, електронским путем, омогући непосредан увид и преузимање података који се воде у Јединственом регистру.

Члан 16.

(1) Овлашћене организације дужне су да чувају налоге за плаћање и другу документацију о отвореним рачунима и обављеном платном промету, у роковима утврђеним прописима о архивској дјелатности и прописима о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Документација из става 1. овог члана чува се у материјалном или електронском облику, у складу са прописима који уређују архивску дјелатност и другим прописима.

Члан 17.

Пословни субјекти дужни су да обавијесте овлашћене организације о свакој промјени података који су достављени приликом отварања рачуна, у року од осам дана од дана промјене извршене у одговарајућим регистрима.

Члан 18.

(1) Овлашћене организације затварају рачуне на захтјев учесника, у складу са овим законом и уговором, или по службеној дужности у складу са прописима који за своју посљедицу имају затварање рачуна.

(2) Прије затварања рачуна за редовно пословање пословног субјекта морају се затворити сви рачуни његових организационих дијелова и његови рачуни за посебне намјене отворени у тој овлашћеној организацији.

(3) Овлашћене организације физичком лицу, без накнаде, врше затварање рачуна и гашење платне картице.

(4) Овлашћене организације дужне су да пропишу процедуре за поступање са неактивним рачунима и уговором са учесницима уреде односе по овом питању.

Члан 19.

(1) Овлашћене организације не могу затворити главни рачун пословног субјекта на терет којег су евидентирани неизвршени налози за принудну наплату.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, главни рачун може се затворити на основу прописа који као посљедицу примјене имају затварање рачуна, у том случају се налози за принудну наплату евидентирају на рачуну правног слѣдбеника или се враћају налогодавцу.

Члан 20.

Неизвршене налоге за плаћање, издате од пословног субјекта чији су рачуни затворени, а који се не односе на принудну наплату, овлашћене организације одмах враћају пословном субјекту.

IV - НАЧИН И ОБЛИЦИ ПЛАЋАЊА

Члан 21.

(1) Плаћања преко рачуна учесника обављају се на основу налога за плаћање.

(2) Налог за плаћање је безусловна инструкција дата овлашћеној организацији да изврши плаћање или наплати одређени износ новца са назначеног рачуна, а даје се на обрасцима платног промета, у писаној форми или електронском облику, у складу са законом који уређује платне трансакције и прописима који уређују електронско плаћање и електронске документе.

Члан 22.

(1) Трансакцију плаћања са рачуна иницирају учесници - имаоци рачуна издавањем налога за плаћање на терет свог рачуна, а у корист рачуна примаоца.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, налоге за принудну наплату могу да дају:

а) учесници - повјериоци, на основу наплата доспјелих хартија од вриједности, других доспјелих инструмената обезбјеђења плаћања и осталих прописаних или уговорених овлашћења,

б) органи и институције, на основу законских овлашћења и

в) овлашћене организације, на основу судских одлука и других извршних исправа, те законских овлашћења.

(3) Налози за принудну наплату из става 2. овог члана гласе на рачун који је пословни субјекат, у складу са чланом 12. став 4. овог закона, одредио као главни рачун.

(4) Осим налога за плаћање из става 2. тачка в) овог члана, овлашћене организације могу да дају налоге за плаћање на терет рачуна учесника, на основу уговорених овлашћења добијених од учесника.

Члан 23.

(1) Налог за плаћање потписују овлашћена лица учесника чији су потписи депоновани код овлашћених организација, односно друга овлашћена лица у случајевима давања налога из члана 22. ст. 2. и 4. овог закона.

(2) Приликом пријема налога за плаћање овлашћене организације дужне су да утврде идентитет налогодавца и доносиоца налога, као и да провјере идентичност потписа на налозима за плаћање са депонованим потписима овлашћених лица, достављених тим овлашћеним организацијама.

Члан 24.

(1) Налози за плаћање из члана 22. овог закона подносе се на извршење овлашћеним организацијама код којих учесници имају отворене рачуне, у складу са овим законом.

(2) Приликом пријема налога за плаћање овлашћене организације дужне су примити налоге за плаћање и другу документацију платног промета, ако су попуњени и поднесени на прописан начин.

(3) Овлашћене организације враћају налоге за плаћање који нису попуњени на прописан начин и указују доносиоцу налога на недостатке и грешке ради њиховог отклањања.

Члан 25.

(1) Плаћања између учесника обављају се безготовински, готовим новцем и обрачуном.

(2) Безготовинско плаћање је пренос средстава са рачуна на једног учесника на рачун другог учесника.

(3) Готовинско плаћање је директна предаја готовог новца између учесника, уплата готовог новца на рачун и исплата готовог новца са рачуна.

(4) Влада доноси уредбу којом се уређују начин и услови по којима пословни субјекти могу вршити плаћање у готовом новцу.

Члан 26.

(1) Уплата готовог новца на рачун и исплата готовог новца са рачуна иницира се налогом за плаћање.

(2) Налог за уплату готовог новца на рачун може се поднијети свим овлашћеним организацијама, без обзира на то гдје се води рачун у корист којег се обавља уплата.

(3) Налог за исплату готовог новца са рачуна подноси се овлашћеној организацији која води рачун учесника.

Члан 27.

(1) Забрањено је пословним субјектима да измирују своје обавезе готовим новцем ако имају блокиране рачуне у складу са овим законом.

(2) Пословни субјекти су дужни готов новац остварен обављањем регистроване дјелатности положити на рачуне у овлашћеним организацијама, у складу са прописима донесеним на основу члана 25. став 4. овог закона.

Члан 28.

(1) Обрачунско плаћање је измирење међусобних новчаних обавеза и потраживања између учесника без употребе новца.

(2) Обрачунско плаћање врши се уговарањем промјене повјерилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и друго), пребијањем (компензација) и на други начин, у складу са законом који уређује облигационе односе.

(3) Ако су рачуни пословних субјеката у тренутку плаћања блокирани по основу налога за принудну наплату, пословни субјекти не могу измиривати новчане обавезе на начин из става 2. овог члана, осим ако другим прописом није другачије утврђено.

V - ИЗВРШЕЊЕ ПЛАЋАЊА И ПРИНУДНА НАПЛАТА СА РАЧУНА

Члан 29.

(1) Овлашћене организације су обавезне да изврше налоге за плаћање учесника из члана 22. ст. 1. и 4. овог закона само у случају да на рачуну учесника постоји одговарајуће покриће, на начин и у роковима дефинисаним прописима о обављању платних трансакција.

(2) Одговарајуће покриће означава довољан износ расположивих средстава за извршење налога за плаћање, а састоји се од стања на рачуну из претходног дана, увећаног за прилив средстава на рачун у току дана и за средства на основу уговора са овлашћеном организацијом о дозвољеном негативном салду на рачуну, те умањено за извршена плаћања у том дану до времена утврђивања покрића.

(3) Налоге за плаћање из члана 22. ст. 1. и 4. овог закона за чије извршење на дан пријема налога нема одговарајуће покрића на рачуну овлашћене организације могу да врате доносиоцу.

Члан 30.

(1) Овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта налоге за принудну наплату, дате на основу члана 22. ст. 2. и 3. овог закона, не враћа, него евидентира и извршава из расположивих средстава на рачуну, на начин и према сљедећем редослиједу приоритета:

а) извршна рјешења на основу којих се извршавају обавезе по основу јавних прихода - према времену пријема,

б) друга извршна судска рјешења, други извршни наслови, налози на основу законских овлашћења - према времену пријема,

в) налози повјерилаца на основу доспјелих хартија од вриједности, мјеница или овлашћења које је дужник дао својој банци и свом повјериоцу - према времену пријема и

г) остали основи за наплату.

(2) Налози за принудну наплату из сљедећег реда приоритета могу се извршавати тек по извршењу свих налога за принудну наплату из претходног реда приоритета, укључујући и налоге за принудну наплату који су примљени у међувремену.

(3) Овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта дужна је да води евиденцију о редослиједу пријема налога за принудну наплату истог приоритета из става 1. овог члана према дану и сату њиховог пријема и да их по том редослиједу извршава.

(4) Овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта обавјештава повјериоца, на његов захтјев, о редослиједу наплате његовог потраживања.

(5) Поднесене налоге пословног субјекта који се не односе на принудну наплату овлашћене организације не могу извршавајући прије извршења налога за принудну наплату из става 1. овог члана и деблокаде свих рачуна пословног субјекта.

Члан 31.

(1) Овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта извршава налоге за принудну наплату, дате у складу са чланом 22. ст. 2. и 3. овог закона, до износа одређеног у налогу из свих средстава на рачунима пословног субјекта у конвертибилним маркама који су отворени у тој овлашћеној организацији, осим средстава на овим рачунима која су изузета од извршења по другом основу.

(2) У недостатку средстава за потпуно извршење налога за плаћање из става 1. овог члана, овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта налоге извршава дјелимично.

Члан 32.

(1) Ако на рачунима пословног субјекта нема довољно средстава за извршење налога за принудну наплату из члана 30. став 1. овог закона, а пословни субјекат има отворене рачуне код других овлашћених организација, овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта упућује захтјев електронским путем другим овлашћеним организацијама, у складу са прописом донесеним на основу овог закона, исти дан, односно најкасније идући радни дан, за блокаду свих рачуна пословног субјекта у конвертибилним маркама и девизама који се воде у тим овлашћеним организацијама.

(2) Средства на рачунима организационих дијелова и рачунима за посебне намјене пословног субјекта представљају саставни дио средстава на његовим рачунима за редовно пословање и користе се за извршење налога за принудну наплату, осим средстава на овим рачунима која су изузета од извршења по овом закону и другим прописима.

(3) Друге овлашћене организације дужне су да поступе по захтјеву овлашћене организације која води главни рачун и да одмах блокирају све рачуне пословног субјекта који се код њих воде, као и да доставе податак о блокади рачуна пословног субјекта у Јединствени регистар.

(4) Овлашћене организације из става 3. овог члана блокирају рачуне пословног субјекта до момента пријема обавјештења овлашћене организације која води главни рачун о престанку блокаде рачуна пословног субјекта.

(5) Рачуни јавних прихода на које се врше уплате јавних прихода на име Републике Српске, општина, градова и фондова и са којих се врши расподјела на рачуне корисника јавних прихода не могу се блокирати и средства на овим рачунима изузимају се од извршења налога за принудну наплату.

Члан 33.

(1) Пословни субјекат чији је рачун блокиран дужан је одмах или први радни дан након пријема обавјештења од овлашћених организација о блокади рачуна дати налоге за пренос средстава са блокираних рачуна на свој главни рачун на којем су евидентирани неизвршени налози за принудну наплату или дати налог за резервисање средстава до потпуног окончања извршног поступка.

(2) Ако пословни субјекат у року из става 1. овог члана не изда налоге за пренос средстава са блокираних рачуна на главни рачун, овлашћене организације код којих пословни субјекат има блокиране рачуне испоставиће налоге за пренос средстава са блокираних рачуна пословног субјекта у конвертибилним маркама на главни рачун у висини износа блокаде рачуна.

(3) Ако на рачунима пословног субјекта у конвертибилним маркама нема довољно средстава за извршење налога за принудну наплату, овлашћене организације испоставиће налоге за пренос средстава са свих блокираних девизних рачуна и рачуна за посебне намјене пословног субјекта отворених у тим овлашћеним организацијама, осим средстава која су изузета од извршења по овом закону и другим прописима.

(4) Овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта дужна је да, након потпуног извршења налога за принудну наплату, одмах обавијести друге овлашћене организације о том извршењу, ради деблокаде средстава пословног субјекта на рачунима код тих овлашћених организација.

(5) Овлашћене организације дужне су да, након пријема обавјештења овлашћене организације из става 3. овог члана о престанку блокаде рачуна пословног субјекта, одмах деблокирају све рачуне пословног субјекта и промијене ознаку о блокади рачуна у евиденцији рачуна пословног субјекта који води овлашћена организација и Јединствени регистар.

Члан 34.

(1) Овлашћене организације неће извршити налоге за принудну наплату из средстава на рачунима учесника ако су та средства изузета од извршења прописом којим се уређује извршни поступак, судском одлуком или одлуком другог надлежног органа, као и других средстава ако су изузета од извршења другим прописом.

(2) Министар финансија доноси подзаконски пропис којим се уређују начин и поступак извршења налога за принудну наплату преко рачуна овлашћених организација, у складу са овим законом.

Члан 35.

(1) У случају да на рачунима пословног субјекта у конвертибилним маркама, девизним рачунима или рачунима за посебне намјене нема довољно средстава за извршење налога за принудну наплату, овлашћене организације код којих се воде орочене средства пословног субјекта који има блокиране рачуне обавезне су, у складу са законом који уређује извршни поступак, раскинути уговор и орочена средства дозначити на главни рачун пословног субјекта ради извршења налога за принудну наплату из члана 22. ст. 2. и 3. овог закона.

(2) Овлашћене организације из става 1. овог члана обавезне су на главни рачун дозначити и износ доспјелих камата, које према уговору о ороченим средствима припа-

дају пословном субјекту до момента раскида уговора, ради извршења налога за принудну наплату у складу са овим законом.

(3) Овлашћене организације дужне су да, у уговору о ороченим средствима закљученим са пословним субјектом, унесу одредбу о раскиду уговора и обавези преноса орочених средстава, заједно са припадајућим каматама до момента раскида уговора, на главни рачун пословног субјекта ради извршења налога за принудну наплату у складу са овим законом.

(4) Пословни субјекат може, ради извршења налога за принудну наплату, раскинути уговор о ороченим средствима закључен са овлашћеном организацијом.

Члан 36.

(1) Ако налози за принудну наплату гласе на терет другог рачуна пословног субјекта, а не на терет главног рачуна, овлашћена организација која води тај рачун извршава налоге за принудну наплату до износа покрића на рачунима пословног субјекта који се воде у тој овлашћеној организацији, на начин прописан чланом 30. ст. 2. до 5. овог закона.

(2) Неизвршене налоге за принудну наплату овлашћена организација из става 1. овог члана доставља на извршење овлашћеној организацији која води главни рачун пословног субјекта, најкасније следећи радни дан.

(3) Овлашћена организација која води главни рачун пословног субјекта примљене налоге за принудну наплату извршава на начин прописан чланом 22. став 2. тачка в), чл. 30. и 31. овог закона, а у случају недостатка средстава за потпуно извршење налога поступа на начин прописан чланом 32. овог закона.

Члан 37.

(1) Налог за принудну наплату, дате у складу са чланом 22. ст. 2. и 3. овог закона, чији је дужник овлашћена организација, овлашћена организација је дужна да изврши на терет средстава на свим рачунима отвореним у конвертибилним маркама и девизама, у складу са одредбама овог и других закона.

(2) Овлашћене организације које имају отворене нерезидентне рачуне из члана 8. став 3. овог закона дужне су да примљене налоге за принудну наплату извршавају у складу са чл. 30. и 31. овог закона, а у случају недостатка средстава на овим рачунима за потпуно извршење налога, ове и друге овлашћене организације дужне су да поступају на начин прописан чл. 32. до 36. овог закона.

Члан 38.

(1) Забрањено је пословним субјектима да врше плаћања преко рачуна код овлашћених организација, ако имају блокиране рачуне.

(2) Забрањено је коришћење средстава која пословни субјекат има на рачунима код овлашћених организација, а која су блокирана на основу налога за принудну наплату, за друга плаћања пословног субјекта.

(3) Забрањено је овлашћеним организацијама да пословним субјектима чији су рачуни блокирани отварају нове рачуне.

Члан 39.

Плаћања са рачуна на рачун учесника који се воде у различитим овлашћеним организацијама извршавају се поравнањем међубанкарских налога за плаћање, у складу са законом и прописима који уређују платне трансакције.

Члан 40.

Овлашћене организације и учесници одговорни су и сnose штету која може настати обављањем послова платног промета, у складу са законима који уређују платне трансакције и облигационе односе, као и закљученим уговором.

VI - ИЗВЈЕШТАВАЊЕ И НАДЗОР

Члан 41.

(1) Овлашћене организације су обавезне учесницима достављати или стављати на располагање извјештаје о свим промјенама и стању на рачунима у складу са уговором о отварању и вођењу рачуна.

(2) Извјештај из става 1. овог члана овлашћене организације дужне су достављати или стављати на располагање учесницима једном мјесечно, без наплате накнаде за ту услугу.

(3) Ако рок за доставу извјештаја није уговорен, овлашћене организације достављају или стављају на располагање пословним субјектима извјештаје о стању и промјенама по рачунима са подацима о извршеним плаћањима, најкасније идући радни дан од дана настанка промјене на рачуну.

Члан 42.

(1) Забрањено је овлашћеним организацијама да учесницима наплаћују давање информација о условима обављања послова платног промета.

(2) Дозвољено је овлашћеним организацијама и учесницима да се договоре о трошковима за додатно или чешће достављање информација или њихов пренос путем средстава комуникације која нису наведена у уговору, а које захтијева учесник.

(3) Трошкови овлашћених организација за информације из става 2. овог члана морају бити примјерени и у складу са стварним трошковима овлашћених организација.

Члан 43.

(1) Овлашћене организације дужне су да, на основу налога и друге документације платног промета, воде евиденцију о обављеном платном промету, у складу са овим законом и другим прописима.

(2) Подаци о промјенама и стању на рачунима учесника код овлашћених организација представљају пословну тајну, као и други подаци за које је другим законом утврђено да су тајни.

Члан 44.

(1) Овлашћене организације дужне су надлежним органима, на њихов писмени захтјев, доставити податке и информације о обављеном платном промету, у складу са овим законом.

(2) Подаци о промјенама и стању на рачуну учесника, као и други подаци, могу се дати другом учеснику уз писану сагласност учесника на којег се ти подаци односе.

Члан 45.

(1) Овлашћене организације и учесници су дужни да у поступку откривања, спречавања и истраживања прања новца и финансирања терористичких активности у пословима унутрашњег платног промета примјењују одредбе посебног закона који уређује ову област и предузимају мјере и активности прописане овим законом.

(2) Овлашћене организације могу, у складу са посебним законом, вршити обраду личних података учесника којима располажу у обављању своје дјелатности, у сврху спречавања и истраживања превара у платном промету.

Члан 46.

(1) Надзор над обављањем послова платног промета овлашћених организација врше Агенција и други контролни органи, у складу са одредбама овог и посебних закона којима се уређују њихово пословање и надлежност.

(2) Контролу учесника платног промета врше надлежни контролни органи, у складу са одредбама овог и посебних закона којима се уређују надлежност и овлашћења ових контролних органа.

(3) Агенција и контролни органи, у оквиру своје надлежности, сарађују у вршењу надзора обављања платног промета и у примјени овог и других закона.

Члан 47.

У спровођењу надзора и примјени овог закона Агенција предузима следеће:

а) захтијева од овлашћених организација да пружи све информације потребне за праћење усклађености обављања послова платног промета са овим законом и другим прописима,

б) обавља директан надзор у овлашћеним организацијама и њиховим организационим дијеловима или у било којем агенту, процесору трећој страни,

в) даје препоруке и смјернице и по потреби обавезујуће налоге,

г) привремено обустави или одузме овлашћеној организацији дозволу за обављање услуга у унутрашњем платном промету ако не обавља пословање у складу са овим законом и прописима Агенције и

д) предузима мјере и покреће поступке против овлашћених организација у случају непридржавања одредаба овог и других закона који регулишу платни промет и платне трансакције.

VII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

(1) Новчаном казном у износу од 20.000 КМ до 80.000 КМ казниће се за прекршај овлашћена организација ако:

а) учеснику отвори рачуне и води евиденцију супротно члану 10. овог закона,

б) пословном субјекту отвори главни рачун супротно члану 13. став 1. овог закона,

в) учеснику затвори рачуне супротно чл. 18. и 19. овог закона,

г) не даје налоге за плаћање са рачуна учесника прописане чланом 22. став 2. тачка в) овог закона,

д) не изврши налоге за плаћање у складу са одредбама члана 29. став 1. овог закона,

ђ) не изврши налоге за принудну наплату у складу са чланом 30. ст. 1. до 3. и чланом 31. овог закона,

е) изврши налоге за плаћање, а који се не односе на принудну наплату, супротно члану 30. став 5. овог закона,

ж) не поступи у складу са чланом 32. и чланом 33. ст. 2. до 5. овог закона,

з) са блокираних рачуна изврши пренос средстава која су изузета од извршења, у складу са чланом 34. став 1. овог закона,

и) не разрочи орочена средства пословног субјекта у складу са чланом 35. ст. 1. до 3. овог закона,

ј) не изврши налоге за принудну наплату у складу са чл. 36. и 37. овог закона,

к) пословном субјекту чији су рачуни блокирани изврши плаћања и отвори нове рачуне супротно члану 38. ст. 2. и 3. овог закона,

л) не поступи у складу са чланом 53. став 4. овог закона и

љ) не усклади обављање послова унутрашњег платног промета у року из члана 54. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у овлашћеној организацији новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 20.000 КМ.

Члан 49.

(1) Новчаном казном од 10.000 КМ до 40.000 КМ за прекршај казниће се овлашћена организација ако:

а) не информиса учесника или му не стави на располагање прије закључења уговора све битне услове коришћења услуга платног промета у складу са чланом 9. став 2. овог закона,

б) измјени одредбе уговора супротно члану 9. став 3. овог закона,

в) не чува документацију и податке у складу са чланом 16. овог закона,

г) приликом пријема налога за плаћање не поступи у складу са чл. 23. и 24. овог закона,

д) не обавјести повјериоца, на његов захтјев, о редоследу наплате његовог потраживања у складу са чланом 30. став 4. овог закона,

ђ) не извјештава учесника у складу са чланом 41. овог закона и поступа супротно члану 42. овог закона и

е) не поступа са документацијом и подацима о обављеном платном промету у складу са чл. 43. и 44. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у овлашћеној организацији новчаном казном у износу од 2.500 КМ до 10.000 КМ.

Члан 50.

(1) Новчаном казном у износу од 10.000 КМ до 40.000 КМ казниће се за прекршај пословни субјекат ако:

а) не отвори рачуне за потребе плаћања и новчана средства не држи на рачунима у складу са чланом 8. став 1. овог закона,

б) не одреди главни рачун у складу са чланом 12. став 4. овог закона и не поступа у складу са чланом 13. овог закона,

в) врши плаћање у готовом новцу супротно чл. 25. став 3. и члану 27. овог закона,

г) врши обрачунско плаћање супротно члану 28. став 3. овог закона,

д) врши плаћања супротно члану 38. ст. 1. и 2. овог закона и

ђ) не поступи у складу са чланом 53. ст. 1. до 3. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се одговорно лице пословног субјекта новчаном казном у износу од 2.500 КМ до 10.000 КМ.

Члан 51.

(1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај пословни субјекат ако:

а) отвори рачуне супротно чл. 10. и 11. овог закона и

б) не обавјести овлашћену организацију о промјени података који су достављени приликом отварања рачуна у складу са чланом 17. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се одговорно лице пословног субјекта новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

Члан 52.

(1) Агенција или други контролни органи у поступку контроле издају прекршајне налоге или подносе захтјев за покретање прекршајног поступка у случајевима предвиђеним овим законом, у складу са прописима којима се уређује прекршајни поступак.

(2) Прекршајни поступак против пословног субјекта, осим органа из става 1. овог члана, може покренути и овлашћена организација у случају да у обављању платног промета утврди прекршај.

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 53.

(1) Пословни субјекти који имају отворене рачуне у овлашћеним организацијама прије ступања на снагу овог закона дужни су да отворене рачуне ускладе са одредбама члана 10. овог закона или отворе нове рачуне у складу са овим чланом и одреде главни рачун у складу са чланом 12. овог закона, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Пословни субјекти из става 1. овог члана дужни су поднијети захтјев овлашћеним организацијама за затварање свих рачуна који нису у складу са чланом 10. овог зако-

на и извршити пренос средстава на рачуне из става 1. овог члана.

(3) Пословни субјекти који имају отворене рачуне код овлашћених организација на којима су евидентирани неизвршени налози за принудну наплату дужни су у року из става 1. овог члана тим овлашћеним организацијама доставити доказ о одређивању главног рачуна код овлашћене организације којој се достављају неизвршени налози за принудну наплату пословног субјекта ради извршења ових налога у складу са одредбама чл. 32. до 36. овог закона.

(4) Ако пословни субјекти не поступи у складу са ставом 1. овог члана, овлашћене организације извршиће блокаду свих отворених рачуна пословних субјеката и забранити располагање средствима до поступања пословних субјеката у складу са овим законом.

Члан 54.

Овлашћене организације дужне су да обављање послова унутрашњег платног промета ускладе са одредбама овог закона, најкасније у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 55.

(1) Влада ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбу о условима и начину плаћања готовим новцем (члан 25).

(2) Министар финансија ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети:

а) упутство о начину вођења и садржају евиденције рачуна пословних субјеката који води овлашћена организација (члан 10) и

б) подзаконски пропис којим се уређују начин и поступак извршења налога за принудну наплату преко рачуна овлашћених организација (члан 34).

(3) До доношења подзаконских аката из ст. 1. и 2. овог члана примјењиваће се подзаконски прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 56.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о унутрашњем платном промету ("Службени гласник Републике Српске", број 12/01) и Закон о финансијском пословању ("Службени гласник Републике Српске", број 12/01).

Члан 57.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-722/12
17. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1174

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈЕДИНСТВЕНОМ РЕГИСТРУ РАЧУНА ПОСЛОВНИХ СУБЈЕКТАТА

Проглашавам Закон о јединственом регистру рачуна пословних субјеката, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 17. маја 2012. године, а Вијеће народа 28. маја 2012. године констатовало да усвојеним Законом о јединственом регистру рачуна пословних субјеката није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1726/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ЈЕДИНСТВЕНОМ РЕГИСТРУ РАЧУНА
ПОСЛОВНИХ СУБЈЕКТА**

Члан 1.

Овим законом уређују се предмет и садржај Јединственог регистра рачуна пословних субјеката у Републици Српској (у даљем тексту: Регистар), начин његовог вођења и одређују корисници података из Регистра.

Члан 2.

(1) Регистар представља јавну евиденцију и централну базу података рачуна пословних субјеката отворених у банкама са сједиштем у Републици Српској и филијалама банака из Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, које послују у Републици Српској и имају дозволу Агенције за банкарство Републике Српске (у даљем тексту: банке).

(2) Пословни субјекти, чији рачуни се воде у Регистру, обухватају привредна друштва, јавна предузећа, републичке органе управе и органе јединица локалне самоуправе, банке и друге финансијске организације, остале облике организовања чије је оснивање регистровано код надлежног органа или основано законом, физичка лица која самостално обављају регистровану пословну дјелатност, пословне јединице страног правног лица које су регистроване и обављају пословну дјелатност у Републици Српској, као и страна правна лица у складу са посебним прописима.

(3) Регистар успоставља и води Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге Бања Лука (у даљем тексту: Агенција).

Члан 3.

(1) Банке су дужне да за сваки рачун пословног субјекта који је отворен у складу са прописима о унутрашњем платном промету достављају у Регистар сљедеће податке:

- а) пословно име, односно назив, матични број и јединствени идентификациони број пословног субјекта,
- б) број рачуна пословног субјекта,
- в) прописану ознаку за врсту рачуна и главни рачун, у складу са прописима о унутрашњем платном промету,
- г) податак о блокади и деблокади рачуна пословног субјекта,
- д) облик организовања и шифру дјелатности пословног субјекта,
- ђ) ознаку ентитета, града или општине,
- е) датум отварања и датум затварања рачуна и
- ж) друге неопходне податке.

(2) Банке су дужне да у Регистар континуирано достављају податке о отвореним и затвореним рачунима, блокади и деблокади рачуна, као и друге податке из става 1. овог члана, одмах након настанка промјена података у вези са отвореним рачунима.

Члан 4.

(1) Подаци се у Регистар достављају електронски.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, подаци се могу достављати и на други начин у складу са упутством о вођењу Регистра.

Члан 5.

(1) Банке су дужне да са Агенцијом успоставе електронску комуникацију којом ће обезбиједити да се у тренутку отварања, затварања, блокаде и деблокаде рачуна, као и било којих других промјена података на рачунима пословних субјеката, ти подаци након њиховог евидентирања код банака одмах евидентирају и у Регистру који води Агенција.

(2) Банке су одговорне за ажурно достављање података у Регистар и њихову тачност.

Члан 6.

(1) Начин и поступак достављања података у Регистар, вођење и садржај Регистра, као и начин и поступак коришћења података из Регистра, упутством прописује Агенција, у складу са овим законом и прописима који уређују унутрашњи платни промет.

(2) Министар финансија даје сагласност на упутство Агенције из става 1. овог члана.

Члан 7.

Упутство из члана 6. овог закона доноси се у сарадњи са Централном банком Босне и Херцеговине и носиоцима активности успостављања регистра рачуна пословних субјеката у Федерацији Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, којим се обезбјеђује пуна компатибилност ових регистра.

Члан 8.

Агенција је дужна да:

- а) континуирано ажурира податке у Регистру, одмах након пријема обавијести банке о промјенама података из члана 3. овог закона,
- б) обезбиједи идентичност података у Регистру са подацима достављеним од банака и
- в) чува податке из Регистра, на начин и у роковима утврђеним прописима који уређују архивску дјелатност и другим прописима.

Члан 9.

(1) Корисници података из Регистра су пословни субјекти из члана 2. став 2. овог закона, банке, Агенција за банкарство Републике Српске, Пореска управа Републике Српске, Централна банка Босне и Херцеговине, као и физичка лица, који користе податке из Регистра у складу са прописима донесеним на основу овог закона (у даљем тексту: корисници).

(2) Корисници података из става 1. овог члана могу податке из Регистра користити само за своје потребе и не могу их користити у друге сврхе, нити им је дозвољено даље умножавање и дистрибуирање ових података.

(3) Јавност података из Регистра не односи се на податке чија је тајност прописана посебним законима.

Члан 10.

(1) Непосредан увид у податке из Регистра, као и преузимање података из Регистра имају: Агенција за банкарство Републике Српске, Пореска управа Републике Српске, Централна банка Босне и Херцеговине, банке, судови, органи управе и други органи, који могу да користе податке у складу са својим законским овлашћењима.

(2) Агенција је дужна да осталим корисницима, на њихов захтјев, доставља податке из Регистра који су јавни.

(3) Агенција је одговорна за достављање података корисницима.

Члан 11.

Управни одбор Агенције, уз сагласност Владе Републике Српске, доноси одлуку о висини накнада за коришћење података из Регистра, а наплаћена накнада представља приход Агенције.

Члан 12.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај банка ако:

- а) не достави податке у Регистар у складу са чланом 3. овог закона,
- б) не успостави прописану комуникацију са Агенцијом, у складу са чланом 5. став 1. овог закона,
- в) не достави податке о рачунима пословних субјеката у Регистар у складу са чланом 5. став 2. овог закона и
- г) податке из Регистра користи супротно члану 9. ст. 2. и 3. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у банци новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

Члан 13.

(1) Новчаном казном од 10.000 КМ до 40.000 КМ казниће се за прекршај Агенција ако:

а) не успостави и не води Регистар у складу чланом 2. овог закона,

б) не ажурира, не обезбједи идентичност и не чува податке у складу са чланом 8. овог закона,

в) достави податке који се сматрају тајним, супротно члану 9. став 3. овог закона,

г) не омогући коришћење података на начин прописан чланом 10. овог закона и

д) наплаћује накнаде за извршене услуге супротно одлуци из члана 11. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у Агенцији новчаном казном од 2.500 КМ до 10.000 КМ.

Члан 14.

(1) Агенција ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети упутство о начину и поступку достављања података у Регистар, вођењу и садржају Регистра, као и начину и поступку коришћења података из Регистра.

(2) До доношења упутства из става 1. овог члана примјењује се упутство које је било до дана ступања на снагу овог закона, ако није у супротности са овим законом.

Члан 15.

Надзор над спровођењем овог закона од стране Агенције врши Министарство финансија, а непосредну контролу његове примјене у банкама врши Агенција за банкарство Републике Српске.

Члан 16.

Агенција је дужна да садржај и вођење Регистра, као и начин коришћења података из Регистра усклади са одредбама овог закона најкасније у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 17.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о Јединственом регистру рачуна пословних субјеката ("Службени гласник Републике Српске", број 46/04).

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-723/12
17. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1175

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЦЈЕВОВОДНОМ ТРАНСПОРТУ ГАСОВИТИХ И ТЕЧНИХ УГЉОВОДНИКА И ДИСТРИБУЦИЈИ ГАСОВИТИХ УГЉОВОДНИКА

Проглашавам Закон о цјевоводном транспорту гасовитих и течних угљоводоника и дистрибуцији гасовитих угљоводоника, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 17. маја 2012. године, а Вијеће народа 28. маја 2012. године констатовало да усвојеним Законом о цјевоводном транспорту

гасовитих и течних угљоводоника и дистрибуцији гасовитих угљоводоника није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1728/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЦЈЕВОВОДНОМ ТРАНСПОРТУ ГАСОВИТИХ И ТЕЧНИХ УГЉОВОДНИКА И ДИСТРИБУЦИЈИ ГАСОВИТИХ УГЉОВОДНИКА

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се цјевоводни транспорт, услови за безбједан и несметан цјевоводни транспорт гасовитих и течних угљоводоника и дистрибуцију гасовитих угљоводоника, пројектовање и изградња, испитивање и пуштање у рад, стручна способност за коришћење и одржавање цјевовода, мјере заштите и вршење надзора над примјеном овог закона.

Члан 2.

Појмови који се користе у овом закону имају сљедеће значење:

а) гасовити и течни угљоводоници су: природни гас, био-гас, гас из постројења за гасификацију и њихове смјесе, сирова нафта, гасни кондензат и гасовити и течни деривати нафте, прописаних физичко-хемијских карактеристика,

б) одоризација је додавање средстава карактеристичног, непријатног и јаког мириса природном гасу, био-гасу и течном нафтном гасу, у циљу утврђивања његовог неконтролисаног истацања,

в) енергетски субјект је правно лице које у складу са Законом о енергетици обавља једну или више енергетских дјелатности у области цјевоводног транспорта или дистрибуције и посједује дозволу (лиценцу) за обављање те дјелатности,

г) купац је правно или физичко лице које купује гасовите и течне угљоводонике за своје потребе,

д) заштитни појас цјевовода је прописани простор са једне и друге стране цјевовода, рачунајући од осе цјевовода, у коме други објекти утичу на њихову сигурност,

ђ) радни појас је прописани минимални простор дуж трасе цјевовода потребан за њихову несметану изградњу и одржавање и

е) зоне опасности су прописани дијелови простора у којима се налазе или постоји могућност да се нађу запаљиве и експлозивне смјесе пара, течности и ваздуха, односно гаса и ваздуха.

ІІ - ЦЈЕВОВОД И ЦЈЕВОВОДНИ ТРАНСПОРТ

1. Цјевовод

Члан 3.

(1) Цјевовод у смислу овог закона је функционално спојени низ цијеви са припадајућом арматуром и опремом, које су повезане и постављене на прописан начин, а служи за транспорт течних и гасовитих угљоводоника и дистрибуцију гасовитих угљоводоника.

(2) Цјевоводом из става 1. овог члана сматрају се:

- а) гасовод,
- б) нафтовод и
- в) продуктовод.

Члан 4.

(1) Гасовод је цјевовод за транспорт и дистрибуцију гасовитих угљоводоника и обухвата:

- а) међудржавни систем цјевовода за транспорт гаса,

- б) цјевоводе од пријемних станица,
- в) цјевоводе од отпремних и сабирно-отпремних станица на експлоатационим пољима,
- г) цјевоводе од мјеста прераде и припреме,
- д) цјевоводе од постројења за регасификацију и
- ђ) цјевоводе од складишта и до складишта за природни гас до купца, укључујући и цјевоводе за дистрибуцију природног гаса.

(2) Саставни дијелови гасовода су:

- а) компресорске станице,
- б) чистачке станице,
- в) помоћни резервоари и посуде под притиском,
- г) блок-станице,
- д) системи катодне заштите,
- ђ) арматуре,
- е) мјерно-регулационе станице,
- ж) систем за даљински надзор и управљање,
- з) системи за одоризацију,
- и) телекомуникациона мрежа за потребе система даљинског надзора и
- ј) друга одговарајућа постројења и уређаји.

Члан 5.

(1) Нафтовод је цјевовод за транспорт сирове нафте од отпремне станице, сабирно-отпремне станице или терминала до рафинерије нафте, као и међудржавни систем за транспорт нафте.

(2) Саставни дијелови нафтовода су:

- а) пумпне и чистачке станице,
- б) системи катодне заштите,
- в) арматуре,
- г) мјерно-регулациона опрема,
- д) систем за даљински надзор и управљање,
- ђ) телекомуникациона мрежа за потребе система даљинског надзора и
- е) друга одговарајућа постројења и уређаји.

Члан 6.

(1) Продуктовод је цјевовод који служи за транспорт течних деривата нафте од рафинеријског постројења до купца или складишта.

(2) Саставни дијелови продуктовода су:

- а) пумпне станице,
- б) арматуре,
- в) мјерно-регулациона опрема,
- г) системи катодне заштите,
- д) телекомуникациона мрежа за потребе система даљинског надзора и
- ђ) друга одговарајућа постројења и уређаји.

2. Цјевоводни транспорт

Члан 7.

(1) Цјевоводним транспортом сматра се транспорт гасовитих и течних угљоводоника кроз гасоводе, нафтоводе и продуктоводе радног притиска већег од 16 бара.

(2) Дистрибуција је пренос гасовитих угљоводоника од гасовода за транспорт до купца, гасоводима радног притиска мањег од 16 бара.

Члан 8.

Међудржавним системом за транспорт нафте, односно гаса сматра се систем за транспорт нафте или природног гаса, односно њихових прерађених производа који прелази преко територије Републике Српске и територија других држава.

Члан 9.

Цјевоводни систем је систем од више цјевовода који су спојени у једну техничко-технолошку цјелину, односно мрежу, која служи за транспорт или дистрибуцију течних, односно гасовитих угљоводоника на одређеном подручју.

III - УСЛОВИ ЗА БЕЗБЈЕДАН И НЕСМЕТАН ЦЈЕВОВОДНИ ТРАНСПОРТ ГАСОВИТИХ И ТЕЧНИХ УГЉОВОДНИКА И ДИСТРИБУЦИЈУ ГАСОВИТИХ УГЉОВОДНИКА

1. Пројектовање и изградња

Члан 10.

(1) Цјевоводи се пројектују и граде у коридору утврђеном документом просторног уређења, на основу локацијских услова и одобрења за грађење, а на траси за коју се утврди да се у погледу природних и радом створених услова и примјеном прописа обезбјеђује безбједност цјевовода и сигурност живота и здравља људи, животне средине и материјалних добара.

(2) Траса цјевовода обиљежава се на прописан начин.

(3) Цјевоводи на којима се не примјењује право приступа треће стране и нису намијењени за обављање дјелатности од општег интереса не могу се градити на земљишту на којем је потребно извршити експропријацију.

Члан 11.

(1) Министар надлежан за послове енергетике (у даљем тексту: министар) доноси упутство за израду техничке документације, која чини саставни дио одобрења за грађење цјевоводних система.

(2) Упутство из става 1. овог члана доноси министар на основу прописа из области енергетике.

Члан 12.

Цјевоводни систем је опремљен системом за даљински надзор и управљање и системом веза, у циљу остваривања безбједног и несметаног преноса информација које се односе на њихово коришћење и одржавање.

Члан 13.

(1) Електрична опрема и инсталације у зонама опасности изводе се у складу са техничким и другим прописима из области противексплозивне и противпожарне заштите.

(2) Министар, по претходно прибављеном мишљењу министра надлежног за унутрашње послове, доноси правилник којим се прописују услови за пројектовање, уградњу и одржавање опреме и инсталација из става 1. овог члана.

Члан 14.

(1) Природни гас, течни нафтни гас и био-гас за прописане видове потрошње обавезно се одоришу.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују технички услови и нормативи за одоризацију гасовитих угљоводоника из става 1. овог члана.

2. Испитивање, пуштање у рад, коришћење, одржавање и стручно оспособљавање

Члан 15.

(1) У току изградње, а прије пуштања у рад цјевовода, врши се њихово испитивање.

(2) Пуштање у рад цјевовода врши се у складу са одредбама овог закона.

(3) Министар доноси правилник којим прописује услове и начин испитивања цјевовода у току изградње, а прије њиховог пуштања у рад.

Члан 16.

Коришћење и одржавање цјевовода обухвата техничко руковођење, руковање и одржавање.

Члан 17.

Техничко руковођење цјевоводима је обављање стручних послова организације и контроле функционисања и одржавања цјевоводног система или његовог дијела, односно погона, као и руковођење радом лица која рукују и одржавају цјевоводе.

Члан 18.

Руковање цјевоводима је обављање стручних послова и радњи, као што су пуштање, заустављање, пуњење, прањење, манипулација цјевоводима, као и друге радње које су у функцији обављања транспорта и дистрибуције цјевоводима.

Члан 19.

Одржавање цјевовода је збир мјера и радњи за утврђивање и оцјењивање стварног стања цјевовода и активности у циљу очувања сталне техничке исправности цјевовода и успостављање потребног стања ради стварања услова за безбједан и несметан транспорт и дистрибуцију цјевоводима.

Члан 20.

Министар доноси правилник којим прописује услове и начин коришћења и одржавања у току рада цјевовода, ремонта и ванредних догађаја, преглед и одржавање сигурносних уређаја, начин обавезне и повремене контроле цјевовода и вођење посебне евиденције о извршеној контроли.

Члан 21.

Енергетски субјект дужан је да донесе акта којима се уређују поступак и начин руковања цјевоводима према препоруци произвођача опреме, као и поступак и периоде одржавања цјевовода, у складу са одредбама овог закона и другим прописима из ове области.

Члан 22.

Цјевоводи или дијелови цјевовода који се више не користите морају се физички одвојити од цјевоводног система, уређаја или постројења, очистити од угљоводоника и запаљивих смјеса, инертизовати и затворити.

Члан 23.

(1) Цјевоводи или дијелови цјевовода и њихових уређаја и постројења који су привремено искључени из употребе, као и нови или реконструисани цјевоводи који нису пуштени у рад у прописаном року могу се пустити у рад, након поновног испитивања, у складу са чланом 15. став 2. овог закона.

(2) Искључењем из става 1. овог члана не сматра се искључење које је у функцији одржавања цјевовода.

Члан 24.

(1) Енергетски субјект дужан је да води евиденцију о транспортованим и дистрибуираним количинама гасовитих и течних угљоводоника и да податке из те евиденције у прописаном року доставља министарству надлежном за послове енергетике.

(2) Министар доноси правилник којим прописује рокове и начин вођења евиденције о транспортованим и дистрибуираним количинама гасовитих и течних угљоводоника из става 1. овог члана.

Члан 25.

Енергетски субјект који обавља дјелатности из области гаса, нафте и деривата нафте дужан је да има у радном односу на неодређено вријеме са пуним радним временом лица која испуњавају следеће услове:

а) за обављање послова техничког руковођења гасоводима, нафтоводима и продуктоводима:

1) завршен факултет техничке струке, степен првог циклуса са 240 ЕCTS бодова или еквивалент (машинске, електротехничке, технолошке и слично),

2) најмање двије године радног искуства на пословима из области гаса, нафте и деривата нафте и

3) положен стручни испит;

б) за обављање послова руковања гасоводима, нафтоводима и продуктоводима:

1) завршена средња школа техничке струке (машинске, електротехничке, технолошке и слично),

2) најмање двије године радног искуства на пословима руковања на гасоводима, нафтоводима и продуктоводима,

3) положен стручни испит;

в) за обављање послова одржавања ремонта и сличних послова на гасоводима, нафтоводима и продуктоводима:

1) завршена средња школа техничке струке (машинске, електротехничке и слично),

2) најмање двије године радног искуства на пословима одржавања, ремонта и сличним пословима на гасоводима, нафтоводима и продуктоводима и

3) положен стручни испит.

Члан 26.

(1) Стручна оспособљеност за обављање послова техничког руковођења, руковања и одржавања гасовода провјерава се полагањем стручног испита у складу са прописом којим се уређује полагање стручног испита из области гаса.

(2) Стручна оспособљеност за обављање послова техничког руковођења, руковања и одржавања нафтовода и продуктовода провјерава се полагањем стручног испита.

(3) Стручни испит из става 2. овог члана полаже се пред комисијом коју именује министар.

(4) Министар доноси правилник којим прописује услове, програм, начин и трошкове полагања стручног испита из става 3. овог члана.

3. Мјере заштите

Члан 27.

Енергетски субјект дужан је да пројектује, изведе и спроводи мјере безбједности и заштите здравља на раду, мјере заштите животне средине и мјере заштите од пожара и експлозије, у складу са прописима који уређују ове области.

Члан 28.

(1) Приликом коришћења и одржавања цјевовода може се из цјевовода повремено, на прописаним мјестима, испуштати у околину или спаљивати на бакљи само неотровни гас или течност која под атмосферским условима постаје гасовита.

(2) Приликом коришћења и одржавања цјевовода може се из цјевовода испуштати само течна фаза (гас у течном стању).

Члан 29.

Енергетски субјект дужан је да у зонама опасности предузима мјере заштите од пожара и експлозије, у складу са прописима који уређују ове области.

Члан 30.

(1) У заштитном појасу цјевовода није дозвољено изводити радове и друге активности изузев пољопривредних радова дубине до 0,5 метара.

(2) Радови или друге радње у заштитном појасу или близини цјевовода, које могу онемогућити или угрозити рад и функционисање цјевовода обављају се само уз претходно прибављену сагласност енергетског субјекта и рјешења о одобрењу за извођење радова издато од Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија).

(3) Енергетски субјект издаје сагласност у којој прописује услове за извођење радова, ако утврди да постоје техничке могућности за извођење радова и друге активности из става 2. овог члана.

(4) Рјешење из става 2. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

(5) Правно или физичко лице које је добило рјешење из става 2. овог члана мора приликом извођења радова, односно других активности у заштитном појасу цјевовода спроводити мјере заштите према упутству енергетског субјекта.

(6) Контролу над спровођењем услова из ст. 2. и 3. овог члана врши овлашћено лице енергетског субјекта који је издао сагласност.

Члан 31.

Енергетски субјект дужан је да обезбиди заштиту цјевовода, односно његових припадајућих надземних уређаја, постројења и објеката од неовлашћене употребе или оштећења.

Члан 32.

Енергетски субјект дужан је да постављене ознаке на траси цјевовода одржава и да ознаке које су оштећене или које недостају доведе одмах у првобитно стање, односно да их без одгађања замијени.

Члан 33.

Енергетски субјект дужан је да трајно чува цјелокупну документацију о пројектовању, изградњи, испитивању, пуштању у рад, коришћењу, одржавању и мјерама заштите цјевовода.

IV - НАДЗОР

Члан 34.

(1) Управни надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши министарство надлежно за послове енергетике.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове посредством надлежног инспектора.

Члан 35.

(1) Републичка управа за инспекцијске послове, посредством надлежног инспектора, има право и дужност да:

а) наложи отклањање неправилности и недостатака у вези са изградњом, коришћењем, одржавањем и мјерама заштите цјевовода, односно у вези са безбједним и несметаним транспортом, односно дистрибуцијом цјевоводима,

б) обустави транспорт, односно дистрибуцију природног гаса купцу, ако утврди повреду овог закона и прописа донесених на основу њега, а утврђене неправилности и недостаци нису отклоњени у року који је одредио или ако утврди да утврђене неправилности и недостаци представљају непосредну опасност за сигурност живота и здравља људи, животну средину и материјална добра,

в) поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дјело или захтјев за покретање прекршајног поступка за учињени прекршај и

г) обустави радове у заштитном појасу цјевовода ако се не обављају у складу са одговарајућим прописима, сагласношћу и одобрењем из члана 30. ст. 2. и 3. овог закона и о томе обавијести друге надлежне инспекторе.

(2) Надлежни инспектор Републичке управе за инспекцијске послове врши и друге послове утврђене законом или прописом донесеним на основу овог закона.

V - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 36.

(1) Новчаном казном од 20.000 КМ до 60.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

а) електричну опрему и инсталације у зонама опасности не изведе у противексплозивној и противпожарној заштити у складу са техничким и другим прописима (члан 13),

б) у току изградње, а прије пуштања у рад цјевовода не врши његово испитивање (члан 15. став 1) и

в) пуштање у рад цјевовода не изврши у складу са одредбама овог закона и техничких прописа (члан 15. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 37.

(1) Новчаном казном од 10.000 КМ до 30.000 КМ казниће се за прекршај правно лице које обавља дјелатност транспорта цјевоводима, односно дистрибуције ако:

а) не врши одоризацију (члан 14),

б) не користи и не одржава цјевоводе у складу са прописом из члана 20. овог закона,

в) не донесе акта којима се уређују функционални захтјеви, поступак и начин руковања, коришћења и одржавања цјевовода (члан 21),

г) не изврши испитивање прије увођења у употребу цјевовода или дијелова цјевовода и њихових уређаја и постројења који су привремено били искључени из употребе, као и нових или реконструисаних цјевовода који нису пуштени у рад (члан 23) и

д) не пројектује, не изводи и не спроводи прописане мјере заштите на раду, мјере заштите животне средине и мјере заштите од пожара и експлозије (члан 27).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу које обавља дјелатност транспорта, односно дистрибуције гасоводом, нафтоводом или продуктоводом новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 38.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице које обавља дјелатност транспорта гасоводом, нафтоводом или продуктоводом ако:

а) цјевоводни систем не опреми системом за даљински надзор и управљање и системом веза (члан 12),

б) цјевоводе или дијелове цјевовода који се више неће користити, на прописан начин физички не одвоји од цјевоводног система, уређаја или постројења, очисти од угљоводоника и запаљивих смјеса, инертизују и затворе (члан 22),

в) не води прописану евиденцију о транспортованим и дистрибуираним количинама гасовитих или течних угљоводоника цјевоводима или ако податке из те евиденције не доставља или их не доставља у прописаном року министарству надлежном за послове енергетике (члан 24),

г) послове техничког руковођења, руковања и одржавања цјевовода обавља лице које не испуњава прописане услове (члан 25),

д) се не придржава обавезе да из система цјевовода може повремено на прописаним мјестима у околину да испушта или спаљује на бакљи само неотрован гас или течност која под атмосферским условима постаје гасовита, или да због коришћења и одржавања цјевовода може из цјевовода испуштати само течну фазу (члан 28),

ђ) у зонама опасности не предузима прописане мјере заштите од пожара и експлозије (члан 28),

е) не обезбиди заштиту цјевовода, односно његових припадајућих надземних уређаја, постројења и објеката од неовлашћене употребе или оштећења (члан 31),

ж) постављене ознаке на траси цјевовода не одржава и ако ознаке које су оштећене или које недостају не доведе у првобитно стање, односно ако их не замијени (члан 32) и

з) трајно не чува цјелокупну документацију о пројектовању, изградњи, испитивању, пуштању у рад, коришћењу, одржавању и мјерама заштите цјевовода (члан 33).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу које обавља дјелатност транспорта гасоводом, нафтоводом или продуктоводом новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 39.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

а) у заштитном појасу цјевовода изводи радове или друге активности без претходно прибављене сагласности енергетског субјекта и рјешења о одобрењу за извођење радова (члан 30. став 2) и

б) приликом извођења радова, односно других активности у заштитном појасу цјевовода изводи радове, односно предузима друге активности супротно мјерама заштите датим у сагласности енергетског субјекта (члан 30. став 5).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном од 300 КМ до 1.000 КМ.

VI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће подзаконске акте:

а) Правилник о условима пројектовања, уградње и одржавања опреме и инсталација (члан 13),

б) Правилник о техничким условима и нормативима за одоризацију природног гаса, течног нафтног гаса и био-гаса (члан 14),

в) Правилник о условима и начину испитивања цјевовода у току изградње (члан 15),

г) Правилник о условима и начину коришћења и одржавања цјевовода (члан 20),

д) Правилник о начину вођења евиденције о транспортованим и дистрибуираним количинама гасовитих течних угљоводоника (члан 24),

ђ) Правилник о полагању стручног испита за техничко руковођење нафтоводима и продуктоводима, руковање и одржавање уређаја, постројења и инсталација на нафтоводима и продуктоводима (члан 26) и

е) Упутство за израду техничке документације (члан 11).

(2) До доношења подзаконских аката из става 1. овог члана примјењиваће се подзаконски акти који су важили на дан ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 41.

Енергетски субјекти дужни су да ускладе своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-725/12
17. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1176

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О НЕДОПУШТЕНОМ ОГЛАШАВАЊУ

Проглашавам Закон о недопуштеном оглашавању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 17. маја 2012. године, а Вијеће народа 28. маја 2012. године констатовало да усвојеним Законом о недопуштеном оглашавању није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1729/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О НЕДОПУШТЕНОМ ОГЛАШАВАЊУ

Члан 1.

(1) Овим законом уређују се недопуштено оглашавање, облици недопуштеног оглашавања и заштита трговаца од недопуштеног оглашавања.

(2) Овај закон односи се на све трговце, осим ако посебним законом није другачије прописано.

Члан 2.

Поједини изрази употријебљени у овом закону имају сљедеће значење:

а) оглашавање је свако представљање трговинске, самостално-предузетничке дјелатности, заната, слободне професије или било које друге привредне дјелатности, које је усмјерено на промоцију у циљу поспјешивања продаје робе или услуга, укључујући некретнине, права и обавезе,

б) оглашивач је лице које препоручује своју робу, услуге, активност или имиџ путем оглашавања,

в) трговац је свако привредно друштво, произвођач или предузетник који продаје робу или пружа услуге потрошачима у оквиру своје привредне дјелатности или у друге комерцијалне сврхе, било које друго лице које поступа у складу са својим занатом, пословањем или занимањем, као и лице које иступа у њихово име или за њихов рачун,

г) огласна порука је обавјештење које садржи непосредну или посредну препоруку трговца у вези са његовим активностима, робом, услугама или имиџом, без обзира на облик, начин или средство путем којег се порука преноси,

д) кодекс понашања је споразум или скуп правила донесен на добровољном основу, који није прописан законом или другим прописом и којим је уређен начин поступања трговаца који су се обавезали да поштују правила кодекса понашања у погледу једне или више пословних пракси или привредних сектора и

ђ) доносилац кодекса је сваки субјекат, укључујући појединог трговца или групу трговаца, који је одговоран за доношење и измјену кодекса понашања и/или надзор над спровођењем кодекса понашања.

Члан 3.

Недопуштеним оглашавањем у смислу члана 1. овог закона сматра се обмањујуће оглашавање и недопуштено упоређујуће оглашавање.

Члан 4.

(1) Обмањујуће оглашавање је оглашавање које на било који начин, укључујући и његово представљање, обмањује или је вјероватно да ће обманути лица којима је упућено или до којих допире и за које, због његовог обмањујућег карактера, постоји вјероватноћа да ће утицати на њихово економско понашање, као и оно оглашавање које из наведених разлога повређује или је вјероватно да ће повриједити конкуренте на тржишту.

(2) Обмањујуће оглашавање није допуштено.

Члан 5.

(1) У поступку утврђивања услова да ли је одређено оглашавање обмалујуће узимају се у обзир све карактеристике тог оглашавања, а нарочито околности у погледу:

- а) својства робе или услуге, као што су:
 - 1) природа и састав,
 - 2) начин и датум производње,
 - 3) начин и вријеме пружања услуге,
 - 4) доступност,
 - 5) количина,
 - 6) спецификација,
 - 7) начин коришћења и примјереност за коришћење у одређене сврхе,
 - 8) географско или трговачко поријекло,
 - 9) резултати који се могу очекивати од употребе робе или услуге и
 - 10) резултати тестова или провјера спроведених на роби или услугама;

б) цијене или начина формирања цијене и
в) услов и под којима се продаје роба или пружају услуге.

(2) У поступку из става 1. овог члана узимају се у обзир и природа, својства и права оглашивача, као што су:

- а) идентитет и имовина оглашивача,
- б) квалификације и власничка права над индустријском трговачком или интелектуалном својином оглашивача и
- в) признања и награде оглашивача.

Члан 6.

(1) Упоредујуће оглашавање је свако оглашавање које изричито или путем наговјештаја упућује на конкурента на тржишту, односно које изричито или путем наговјештаја упућује на робу или услуге конкурента на тржишту.

(2) Упоредујуће оглашавање сматра се недопуштеним ако:

- а) је обмалујуће у смислу члана 4. овог закона, односно у смислу закона којим је уређена заштита потрошача у Републици Српској,
- б) упоређује робу или услуге различите намјене,
- в) необјективно упоређује једну или више битних, репрезентативних или повјерљивих карактеристика робе или услуга, укључујући и цијену,
- г) ствара забуну код трговаца, између оглашивача и конкурента у погледу трговачке марке, трговачког назива, знака (жига) или друге препознатљиве ознаке робе или услуге, која може довести до поистовјећивања оглашивача са његовом робом или услугом и робом или услугом конкурента,
- д) нарушава углед или ако омаловажава трговачку марку, заштитни знак (жиг) и друге препознатљиве ознаке пословања, робе или услуге конкурента,
- ђ) се не упоређују производи истог поријекла, за производе са ознаком поријекла, односно за производе код којих је поријекло нарочито значајно,
- е) се непоштено користи пословни углед трговачке марке, трговачког назива, знака (жига) или других препознатљивих ознака конкурента, односно ознаке поријекла робе конкурента и
- ж) своју робу или услугу представља као имитацију или замјену за робу или услугу која има заштићену трговачку марку, заштићено име или ознаку.

Члан 7.

(1) Трговци, удружења трговаца, оглашивачи, као и друга заинтересована лица која имају правни интерес за индивидуалну и колективну заштиту од недопуштеног

оглашавања овлашћени су тужбом захтијевати да суд наложи обуставу или забрану обмалујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања.

(2) Поступак из става 1. овог члана може да се покрене против појединог трговца или удружења трговаца из истог привредног сектора који користе исто или слично недопуштено оглашавање или против доносилаца кодекса чија правила поступања подстичу коришћење недопуштеног оглашавања.

(3) Поступак покренут на основу тужбе из става 1. овог члана је хитан.

(4) Тужба из става 1. овог члана подноси се у року од шест мјесеци од дана сазнања за учињену повреду, односно годину дана од дана учињене повреде.

Члан 8.

За суђење у поступку из члана 7. овог закона стварно и мјесно је надлежан окружни привредни суд (у даљем тексту: суд), према мјесту пребивалишта, односно сједишта тужене стране.

Члан 9.

(1) У поступку из члана 7. овог закона суд не узима у обзир околност да ли је спорним оглашавањем некоме причињена штета, односно да ли је вјероватно да ће штета бити причињена.

(2) У поступку из члана 7. овог закона суд на првом рочишту тражи од тужене стране да достави доказ који потврђује тачност спорних чињеничних навода, односно тврдње изнесене у огласној поруци.

(3) Ако тужена страна не поднесе, односно не предложи тражени доказ из става 1. овог члана или ако суд сматра да је доказ недовољан, сматра се да су спорни чињенични наводи изнесени у огласној поруци нетачни.

Члан 10.

(1) Ако се у поступку из члана 7. овог закона утврди да је тужбени захтјев основан, суд пресудом налаже туженој страни обуставу обмалујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања и забрањује објављивање још необјављеног обмалујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања.

(2) Ако у поступку из члана 7. овог закона суд усвоји тужбени захтјев, пресудом налаже туженој страни да о свом трошку објави пресуду у цијелости или дјелимично, односно да објави исправку огласа у средствима јавног информисања, одређујући начин на који ће се пресуда, односно исправка објавити.

Члан 11.

(1) Пресуда којом се у поступку из члана 7. овог закона усваја тужбени захтјев удружења трговаца обавезује тужену страну да се у односу на сваког трговца у оквиру удружења трговаца суздржава у будућности од коришћења истог или сличног обмалујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања које је представљало предмет спора у поступку по тужби удружења трговаца.

(2) Извршење на основу пресуде из става 1. овог члана може захтијевати сваки трговац у својству члана удружења трговаца у року од шест мјесеци од дана доношења пресуде којом се усваја тужбени захтјев удружења трговаца.

Члан 12.

(1) Прије покретања, за вријеме или након окончања поступка из члана 7. овог закона, све док извршење не буде окончано, тужилац може суду поднијети приједлог за одређивање судске мјере обезбјеђења.

(2) Ако се утврди да је приједлог из става 1. овог члана основан, суд рјешењем о одређивању мјере обезбјеђења одређује:

- а) обуставу објављивања обмалујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања противнику обезбјеђења, односно субјектима из члана 7. став 1. овог закона и

б) забрану објављивања још необјављеног обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања противнику обезбјеђења, односно субјектима из члана 7. став 1. овог закона.

(3) Суд може од подносиоца приједлога за одређивање судске мјере обезбјеђења затражити да обезбједи јемство за штету која би противнику обезбјеђења могла настати одређивањем и спровођењем мјере обезбјеђења.

Члан 13.

Ако овим законом није другачије прописано, на поступак из члана 7. овог закона сходно се примјењују одредбе Закона о парничном поступку.

Члан 14.

Покретање поступка из члана 7. овог закона не искључује могућност добровољне контроле недопуштеног оглашавања струковних удружења трговаца или доносилаца кодекса, нити искључује могућност да субјекти из члана 7. став 1. овог закона покрену поступак код струковних удружења трговаца или доносилаца кодекса против оних трговаца, групе трговаца или доносилаца кодекса који користе или промовишу коришћење недопуштеног оглашавања.

Члан 15.

Ако је оглашавање појединих производа или услуга, односно забрана или ограничавање оглашавања у медијима уређено посебним прописима, примјењују се ти посебни прописи.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-726/12
17. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1177

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА, ПОВРАТНИЦИМА И ИЗБЈЕГЛИЦАМА У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о расељеним лицима, повратницима и избјеглицима у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 17. маја 2012. године, а Вијеће народа 28. маја 2012. године констатовало да усвојеним законом о измјенама и допунама Закона о расељеним лицима, повратницима и избјеглицима у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1730/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА, ПОВРАТНИЦИМА И ИЗБЈЕГЛИЦАМА У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Члан 1.

У Закону о расељеним лицима, повратницима и избјеглицима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 42/05) у члану 9. у тачки 5. послједије ријечи: "неодазивање" тачка се замјењује тачком са запетом.

Послије тачке 5. додаје се нова тачка 6, која гласи:

"6. када је расељено лице обновило или санирало свој дом из 1991. године".

У ставу 2. послједије ријечи: "статуса" додају се ријечи: "осим у случају из тачке 6. став 1. овог члана,".

Члан 2.

У члану 14. у ставу 1. ријечи: "Основни привремени" замјењују се ријечју: "алтернативни".

У ставу 3. ријеч: "привремени" замјењује се ријечју: "алтернативни".

Став 4. мијења се и гласи:

"Процјену и анализу економског стања лица из става 3. овог члана вршиће одсједи Министарства, на основу расположивих података и података добијених од центара за социјални рад."

Члан 3.

У члану 17. у ставу 1. ријечи: "основни привремени" замјењују се ријечју: "алтернативни".

У ставу 2. ријечи: "основни привремени" замјењују се ријечју: "алтернативни", а број: "20" замјењује се бројем: "10".

У ставу 3. ријечи: "основни привремени" замјењују се ријечју: "алтернативни".

Члан 4.

У члану 27. у ставу 1. ријечи: "основни привремени" замјењују се ријечју: "алтернативни".

У ставу 3. ријеч: "привремени" замјењује се ријечју: "алтернативни".

Члан 5.

У члану 36. послједије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

"Лицима из става 1. овог члана којима није престао статус избјеглице у смислу члана 28. Закона статус избјеглице престаје у складу са чланом 9. Закона."

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-727/12
17. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1178

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ПРЕНОСУ ПРАВА ВЛАСНИШТВА

I

Преноси се право власништва над хеликоптерским дијелом програматор стартовања, ознака: Р/Н 0.174.03.816.0. S/N 194В - 1 комад, са Министарства унутрашњих послова на Хеликоптерски сервис Републике Српске.

II

Пренос хеликоптерског дијела из тачке I ове одлуке врши се без накнаде и ограничења.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство унутрашњих послова и Хеликоптерски сервис Републике Српске.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1149/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1179

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2012. годину (“Службени гласник Републике Српске”, број 3/12), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА
СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Агенцији за воде обласног ријечног слива Саве (организациони код 1547) на План утрошка средстава за капитална улагања - за израду “Студије о стању издани у Републици Српској и процјени ризика по питању квалитета и резерви подземних вода”, за период 1. јануар - 31. мај 2012. године, и то са позиције 511700 - издаци за нематеријалну производену имовину, у укупном износу од 250.000,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Агенција за воде обласног ријечног слива Саве.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1154/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1180

На основу члана 18. став 2. Закона о основном образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 71/09 и 104/11), члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, број 68/07), Влада Републике Српске, на сједници од 23. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “СВЕТИ САВА”
ДУБРАВЕ, ГРАДИШКА

I

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Основна школа “Свети Сава” Дубрава, Градишка, са Законом о основном образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Основне школе “Свети Сава” Дубрава, Градишка, у име Републике Српске је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Основна школа “Свети Сава” Дубрава, Градишка, а скраћени назив установе је ЈУ Основна школа “Свети Сава” Дубрава, Градишка (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Дубравама, општина Градишка.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса, а својство правног лица стице уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатност Школе је:

- 85.20 - основно образовање.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,

- буџета јединице локалне самоуправе на чијем подручју се Школа налази и

- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђује Оснивач.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе, на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира школски одбор, након добијања сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и опште акте ускладити са: Законом о основном образовању и васпитању, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској, Законом о систему јавних служби и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судском регистру код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1169/12
23. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1181

На основу члана 18. став 2. Закона о основном образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 71/09 и 104/11), члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08 и 11/09) и чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, број 68/07), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА "ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ
ЗМАЈ" СРБАЦ****I**

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Основна школа "Јован Јовановић Змај" Србац са Законом о основном образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Основна школа "Јован Јовановић Змај" Србац у име Републике Српске јесте Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Основна школа "Јован Јовановић Змај" Србац, а скраћени назив установе је ЈУ Основна школа "Јован Јовановић Змај" Србац (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Српцу, Моме Видовића 14.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса, а својство правног лица стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатност Школе је:

- 85.20 - основно образовање.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,

- буџета јединице локалне самоуправе на чијем подручју се Школа налази и

- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђује Оснивач.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе, на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира школски одбор, након добијања сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и опште акте ускладити са: Законом о основном образовању и васпитању, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској, Законом о систему јавних служби и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судском регистру код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1176/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1182

На основу члана 13. став 3. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11), чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 23. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ СРЕДЊОШКОЛСКИ ЦЕНТАР
"АЛЕКСА ШАНТИЋ" НЕВЕСИЊЕ****I**

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Средњошколски центар "Алекса Шантић" Невесиње са Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Средњошколски центар "Алекса Шантић" Невесиње, у име Републике Српске, јесте Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Средњошколски центар "Алекса Шантић" Невесиње, а скраћени назив установе је ЈУ Средњошколски центар "Алекса Шантић" Невесиње (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Невесињу, Петра Самарџића бб.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатности Школе су:

- 85.31 - опште средње образовање,

- 85.32 - техничко и стручно средње образовање.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,

- буџета јединице локалне самоуправе и

- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђују Оснивач и јединица локалне самоуправе.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор Школе.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор Школе руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира Школски одбор, након добијања претходне сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и општа акта ускладити са: Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судски регистар код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1172/12
23. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1183

На основу члана 13. став 3. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11), чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 23. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ ТЕХНИЧКА ШКОЛА ДОБОЈ**

I

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Техничка школа Добој са Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Техничка школа Добој, у име Републике Српске, јесте Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Техничка школа Добој, а скраћени назив установе је ЈУ Техничка школа Добој (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Добоју, Цара Душана 18.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатности Школе су:

- 85.32 - техничко и стручно средње образовање.

У оквиру дјелатности под шифром дјелатности 85.32 Школа обавља и дјелатност образовања одраслих.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,

- буџета јединице локалне самоуправе и

- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђују Оснивач и јединица локалне самоуправе.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор Школе.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор Школе руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира Школски одбор, након добијања претходне сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и општа акта ускладити са: Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судски регистар код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1173/12
23. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1184

На основу члана 13. став 3. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11), чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07) и члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ МЕДИЦИНСКА ШКОЛА ДОБОЈ**

I

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Медицинска школа Добој са Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Медицинска школа Добој у име Републике Српске је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Медицинска школа Добој, а скраћени назив установе - ЈУ Медицинска школа Добој (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Улици поп Љубина 103, Добој.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатности Школе су:

- 85.32 - техничко и стручно средње образовање.

У оквиру дјелатности под шифром дјелатности 85.32 Школа обавља и дјелатности образовања одраслих.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,

- буџета јединице локалне самоуправе и

- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђују оснивач и јединица локалне самоуправе.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор Школе.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор Школе руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира Школски одбор, након добијања претходне сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и опште акте ускладити са: Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судском регистру код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1177/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1185

На основу члана 13. став 3. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11), члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08) и чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ ГИМНАЗИЈА "ЈОВАН ДУЧИЋ" ДОБОЈ**

I

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Гимназија "Јован Дучић" Добој са Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јав-

них служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Гимназија "Јован Дучић" Добој у име Републике Српске је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Гимназија "Јован Дучић" Добој, а скраћени назив установе је ЈУ Гимназија "Јован Дучић" Добој (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Улици хиландарској број 2, Добој.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатност Школе је:

- 85.31 - опште средње образовање.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,

- буџета јединице локалне самоуправе и

- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђују Оснивач и јединица локалне самоуправе.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор Школе.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор Школе руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира Школски одбор, након добијања претходне сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и опште акте ускладити са: Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судском регистру код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1179/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1186

На основу члана 13. став 3. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11), чл. 3. и 12. Закона о систему јав-

них служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07) и члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СРЕДЊОШКОЛСКИ ЦЕНТАР "ГОЛУБ КУРЕШ" БИЛЕЋА

I

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Средњошколски центар "Голуб Куреш" Билећа са Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Средњошколски центар "Голуб Куреш" Билећа, у име Републике Српске, јесте Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Средњошколски центар "Голуб Куреш" Билећа, а скраћени назив установе је ЈУ Средњошколски центар "Голуб Куреш" Билећа (у даљем тексту: школа), са сједиштем у Билећи, Владимира Гаћиновића 2.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатности Школе су:

- 85.31 - опште средње образовање,
- 85.32 - техничко и стручно средње образовање.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,
- буџета јединице локалне самоуправе и
- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђују Оснивач и јединица локалне самоуправе.

VIII

Органи управљања су Школски одбор и директор Школе.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор Школе руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада Школе.

Директора Школе бира Школски одбор, након добијања претходне сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и општа акта ускладити са: Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелат-

ности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судски регистар код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1178/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1187

На основу члана 13. став 3. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11), члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09) и чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ГИМНАЗИЈА ГРАДИШКА

I

Овом одлуком врши се усклађивање оснивачког акта Јавне установе Гимназија Градишка са Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне установе Гимназија Градишка у име Републике Српске је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив школе је Јавна установа Гимназија Градишка, а скраћени назив установе - ЈУ Гимназија Градишка (у даљем тексту: Школа), са сједиштем у Улици Петра Мисовића 3А, Градишка.

IV

Школа је јавна установа која обавља дјелатност од општег друштвеног интереса и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Школа иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатност Школе је:

- 85.31 - опште средње образовање.

VII

Средства за рад Школе обезбјеђују се из:

- буџета Републике Српске,
- буџета јединице локалне самоуправе и
- других извора.

Новчана средства за рад Школе обезбјеђују Оснивач и јединица локалне самоуправе.

VIII

Органи управљања су: Школски одбор и директор Школе.

Школски одбор именује Министарство просвјете и културе на период од четири године.

Школски одбор има седам чланова.

IX

Директор Школе руководи Школом, представља и заступа Школу и одговоран је за законитост рада школе.

Директора Школе бира Школски одбор, након добијања претходне сагласности од министра просвјете и културе, на период од четири године.

X

Школа ће своју организацију и опште акте ускладити са: Законом о средњем образовању и васпитању, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршити промјене уписа у судском регистру код надлежног суда.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1180/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1188

На основу члана 43. став 2. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 106/09), чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 23. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ ОПШТА БОЛНИЦА ТРЕБИЊЕ**

I

Овом одлуком врши се усклађивање акта о оснивању Јавне здравствене установе Општа болница Требиње са Законом о здравственој заштити, Законом о систему јавних служби и Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавне здравствене установе Болница Требиње у име Републике Српске је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Оснивач).

III

Назив здравствене установе гласи: Јавна здравствена установа Болница Требиње (у даљем тексту: Болница).

Сједиште Болнице је у Требињу, Улица доктора Левија број 2.

IV

Болница је здравствена установа II нивоа у категоризацији болница и има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Болница иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

Оснивач за обавезе Болнице одговара у правном промету до висине оснивачког улога, који чине основна средства и опрема Болнице Требиње.

VI

Дјелатности Болнице су:

86.10 - дјелатност болнице,

86.22- дјелатност специјалистичке медицинске праксе,

49.39 - превоз путника у копноном саобраћају за властите потребе,

49.41 - превоз робе у друмском саобраћају за властите потребе,

86.90 - остали видови здравствене заштите и
- превоз пацијената амбулантним колима, укључујући превоз авионом.

VII

Средства потребна за финансирање рада Болнице обезбеђују се путем:

- Фонда здравственог осигурања Републике Српске,
- буџета Републике Српске,
- осигуравајућих организација,
- корисника здравствене заштите,
- обављања научне и научноистраживачке дјелатности и
- других извора.

VIII

Органи руковођења и управљања Болницом су директор и Управни одбор.

IX

Управни одбор именује и разрјешава Оснивач, након спроведеног поступка јавне конкуренције, на период од четири године.

Управни одбор има три члана.

Члан Управног одбора не може бити лице запослено у Болници.

X

Директор руководи Болницом, представља и заступа Болницу и одговоран је за законитост рада Болнице.

Директора Болнице именује и разрјешава Оснивач, након спроведеног поступка јавне конкуренције, на период од четири године.

XI

Услови за избор и именовање директора и Управног одбора Болнице и њихова права и обавезе утврђују се Статутом Болнице, у складу са законом.

Оснивач даје сагласност на годишњи програм рада, финансијски план и Статут Болнице.

XII

Болница је дужна да усклади Статут са овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке.

XIII

Директор Болнице наставља са радом до истека мандата.

Управни одбор Болнице наставља са радом до истека мандата.

XIV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана на објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1191/12
23. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1189

На основу члана 12. Закона о библиотечкој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/01, 39/03 и 112/08), чл. 3. и 24. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 23. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ
УСТАНОВЕ СПЕЦИЈАЛНА БИБЛИОТЕКА ЗА СЛИЈЕПА
И СЛАБОВИДА ЛИЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Овом одлуком врши се усклађивање акта о оснивању Специјалне библиотеке за слијепа и слабовида лица Републике Српске са Законом о библиотечној дјелатности, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 74/10) и Уредбом о класификацији дјелатности Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 119/10).

II

Оснивач Јавне установе Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске, у име Републике Српске, јесте Влада Републике Српске.

III

Назив Библиотеке гласи: Јавна установа Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске.

Скраћени назив Библиотеке гласи: ЈУ Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица РС.

Сједиште Библиотеке је у Бањој Луци, Улица Фране Супила 31Ф.

IV

Општи интерес у области библиотечке дјелатности остварује Јавна установа Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске (у даљем тексту: Библиотека).

V

Библиотека има својство правног лица, које стиче уписом у регистар код надлежног суда.

VI

У правном промету са трећим лицима Библиотека иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара цјелокупном својом имовином.

VII

Дјелатности Библиотеке су:

- 91.01 - дјелатност библиотека и архива,
- 59.20 - дјелатности снимања звучних записа и издавања музичких записа,
- 58.11 - издавање књига,
- 58.13 - издавање новина,
- 58.14 - издавање часописа и периодичних публикација,
- 58.19 - остала издавачка дјелатност,
- 56.30 - дјелатности припреме и послуживања пића,
- 55.90 - остали смјештај,
- 18.1 - штампање и услужне дјелатности повезане са штампањем,
- 18.11 - штампање новина,
- 18.12 - остало штампање,
- 18.13 - услуге припреме за штампу и објављивање,
- 18.14 - књиговезачке и припадајуће услужне дјелатности,
- 18.20 - умножавање (репродукција) снимљених записа.

VIII

Средства за рад Библиотеке обезбјеђују се из: буџета Републике, буџета града, непосредно од корисника услуга, накнаде коју плаћају читаоци, донација и других извора насталих обављањем дјелатности.

IX

Основни капитал Библиотеке чине средства од 224.463,92 КМ, према књиговодственом стању на дан 31. децембар 2010. године.

X

Органи управљања и руковођења Библиотеком су Управни одбор и директор.

XI

Библиотеком управља Управни одбор.

Управни одбор има пет чланова, које именује и разрјешава Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), на приједлог Министарства просвјете и културе (у даљем тексту: Министарство), након спроведеног поступка јавне конкуренције.

Мандат чланова Управног одбора је четири године.

XII

Управни одбор Библиотеке обавља сљедеће послове:

- а) доноси статут Библиотеке,
- б) одлучује о пословању Библиотеке,
- в) усваја извјештај о пословању и годишњи обрачун,
- г) доноси програм рада Библиотеке,
- д) одлучује о коришћењу средстава, у складу са законом,
- ђ) одлучује о ревизији и расхоровању библиотечке грађе,
- е) утврђује начин пропаганде и популаризације књиге,
- ж) одлучује о чланству Библиотеке у међународним организацијама,
- з) врши друге послове утврђене законом и Статутом Библиотеке.

XIII

Библиотеком руководи директор.

Директора именује и разрјешава Влада након спроведеног поступка јавне конкуренције.

Директор се именује на период од четири године.

Услови за избор директора, као и овлашћења и одговорност директора ближе се уређују Статутом Библиотеке.

XIV

Директор Библиотеке обавља сљедеће послове:

- а) заступа и представља Библиотеку,
- б) одговоран је за рад и активности Библиотеке,
- в) утврђује нацрте општих аката и програма које доноси Управни одбор,
- г) доноси опште акте који се тичу унутрашње организације и систематизације радних мјеста,
- д) реализује одлуке управног одбора,
- ђ) обавља и друге послове утврђене законом и Статутом Библиотеке.

XV

Надзор над законитошћу рада и општих аката Библиотеке обавља Министарство.

XVI

Библиотека ће своју организацију и опште акте ускладити са Законом о библиотечној дјелатности, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и Уредбом о класификацији дјелатности Републике Српске и овом одлуком у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке и извршиће промјене уписа у судски регистар код надлежног суда.

XVII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1171/12
23. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1190

На основу чл. 7. и 442. став 2. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 127/08, 58/09 и 100/11), члана 2. став 1. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04 и 78/11) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 23. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ЗАВОД ЗА УЦБЕНИКЕ И НАСТАВНА СРЕДСТВА АД ИСТОЧНО НОВО САРАЈЕВО**

I

Овом одлуком врши се усклађивање акта о оснивању Јавног предузећа Завод за уцбенике и наставна средства а.д. Источно Ново Сарајево са Законом о привредним друштвима, Законом о јавним предузећима и Законом о класификацији дјелатности и регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10).

II

Оснивач Јавног предузећа Завод за уцбенике и наставна средства а.д. Источно Ново Сарајево у име Републике Српске је Влада Републике Српске.

III

Назив Друштва гласи: Јавно предузеће Завод за уцбенике и наставна средства а.д.

Скраћени назив Друштва гласи: ЈП Завод за уцбенике и наставна средства а.д.

Сједиште Друштва је Источно Ново Сарајево, Улица Николе Тесле 58.

IV

Јавно предузеће Завод за уцбенике и наставна средства а.д. Источно Ново Сарајево (у даљем тексту: Друштво) је једночлано, затворено акционарско друштво.

V

Основни капитал Друштва износи 7.139.674,50 КМ.

Основни капитал Друштва је у својини Републике Српске и подијељен је у 7.139.674 акције по номиналној вриједности од 1,00 КМ по акцији.

Све акције су обичне и гласе на име.

VI

Друштво обавља сљедеће дјелатности:

- 16.29 - производња осталих производа од дрвета, производња предмета од плута, сламе и плетарских материјала,

- 18.11 - штампање новина,

- 18.12 - остало штампање,

- 18.13 - услуге припреме за штампу и објављивање,

- 18.14 - књиговезачке и припадајуће услужне дјелатности,

- 18.20 - умножавање (репродукција) снимљених записа,

- 22.22 - производња амбалаже од пластичних маса,

- 22.29 - производња осталих производа од пластичних маса,

- 23.19 - производња и обрада осталог стакла, укључујући и техничке производе од стакла,

- 46.49 - трговина на велико осталом робом за домаћинство,

- 46.66 - трговина на велико осталим канцеларијским машинама и опремом,

- 47.41 - трговина на мало рачунарима, периферним јединицама и софтвером у специјализованим продавницама,

- 47.61 - трговина на мало књигама у специјализованим продавницама,

- 47.62 - трговина на мало новинама, папиром и писаћим прибором у специјализованим продавницама,

- 47.64 - трговина на мало спортском опремом у специјализованим продавницама,

- 47.65 - трговина на мало играма и играчкама у специјализованим продавницама,

- 47.77 - трговина на мало сатовима и накитом у специјализованим продавницама,

- 47.78 - остала трговина на мало новом робом у специјализованим продавницама,

- 47.79 - трговина на мало половном робом у специјализованим продавницама,

- 49.41 - друмски превоз робе,

- 52.10 - складиштење робе,

- 58.11 - издавање књига,

- 58.13 - издавање новина,

- 58.14 - издавање часописа и периодичних публикација,

- 58.19 - остала издавачка дјелатност,

- 59.20 - дјелатности снимања звучних записа и издавање музичких записа,

- 82.30 - организација састанака и пословних сајмова.

Друштво може да обавља послове спољнотрговинског промета у оквиру уписаних дјелатности.

Друштво може без уписа у судски регистар да обавља и друге дјелатности које служе дјелатности уписаној у судски регистар, а које се уобичајено обављају уз те дјелатности, у мањем обиму или повремено.

VII

Друштво за обавезе према трећим лицима одговара цјелокупном својом имовином.

Оснивач не одговара за обавезе Друштва.

VIII

Органи Друштва су:

- Скупштина,

- Надзорни одбор и

- Управа (директор и извршни директори).

IX

Послове из надлежности Скупштине Друштва врши Влада Републике Српске.

X

Надзорни одбор има три члана, који именује Скупштина Друштва, у складу са одредбама Закона о министарским, владиним и другим именованима.

XI

У року од 30 дана од дана ступања на снагу ове одлуке Скупштина ће ускладити Статут са овом одлуком.

XII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1170/12
23. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1191

На основу члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03) и члана 5. Закона о јавним предузећима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 75/04 и 78/11), Влада Републике Српске, у функцији Скупштине АД “Sky Srpska”, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА
ЗА ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА
АД “SKY SRPSKA”

I

Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за именовање чланова Надзорног одбора у АД “Sky Srpska”, са сједиштем у Бањој Луци (у даљем тексту: предузеће).

Под критеријумима за именовање из претходног става сматрају се општи, посебни и остали услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за чланове Надзорног одбора у АД “Sky Srpska” треба да испуњавају следеће.

Општи услови:

1. да је држављанин Републике Српске, односно Босне и Херцеговине,
2. да је старији од 18 година,
3. да није отпуштен из државне службе на основу дисциплинске мјере на било којем нивоу власти, у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,
4. да није осуђиван за кривично дјело које га чини неподобним за обављање послова у наведеном органу,
5. да се против њега не води кривични поступак,
6. да се на њега не односи члан 9. став 1. Устава БиХ.

Посебни услови:

1. висока стручна спрема, техничког, економског или правног смјера,
2. најмање 5 (пет) година радног искуства у струци,
3. познавање садржаја и начина рада органа у јавном предузећу,
4. доказани резултати на ранијим руководним функцијама.

Остали услови:

1. способност за савјесно и одговорно обављање послова,
2. способност непристрасног доношења одлука, организаторске и комуникацијске способности.

III

Чланове Надзорног одбора, на основу спроведеног јавног конкурса и предложене ранг-листе Комисије за избор, именује Скупштина. Мандат траје четири године, са могућношћу поновног именовања.

Комисију за избор именује Влада Републике Српске у складу са законом.

IV

У комисију за избор изабраће се лица која имају професионално звање на истом или вишем нивоу од нивоа за које се спроводи поступак, те лица која су упозната са одредбама Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске и Закона о јавним предузећима.

Комисија за избор броји пет чланова, од којих су три државни службеници, а два истакнути стручњаци који познају надлежности органа који се бирау и поступак њиховог избора.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1140/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Скупштине,
Александар Цомбић, с.р.

1192

На основу члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03) и члана 5. Закона о јавним предузећима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 75/04 и 78/11), Влада Републике Српске, у функцији Скупштине АД “Sky Srpska”, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И
ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА
АД “SKY SRPSKA”

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање чланова Надзорног одбора АД “Sky Srpska” Бања Лука.

II

Општи, посебни и остали услови и критеријуми за избор и именовање чланова Надзорног одбора АД “Sky Srpska” прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању стандарда и критеријума за именовање Надзорног одбора Јавног предузећа “Sky Srpska”.

III

Рок за подношење пријава на Конкурс из тачке I ове одлуке је 14 дана од дана расписивања Јавног конкурса.

Јавни конкурс из тачке I ове одлуке објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске” и дневном листу “Глас Српске”.

IV

Поступак избора, укључујући преглед приспјелих пријава на Конкурс и предлагање кандидата, у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор чланова Надзорног одбора.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство саобраћаја и веза.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1141/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Скупштине,
Александар Цомбић, с.р.

1193

На основу члана 44. став 2. Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републи-

ке Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ДИРЕКТОРА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ИНСТИТУТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Овом одлуком ближе се утврђују стандарди и критеријуми за избор и именовање директора Пољопривредног института Републике Српске.

Под критеријумима за избор и именовање из претходног става сматрају се степен образовања, стручно знање, радно искуство, као и други услови и стандарди утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију из тачке I ове одлуке, поред услова прописаних Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, морају испуњавати опште и посебне критеријуме и услове утврђене овом одлуком.

Општи услови:

- да су држављани Републике Српске или Босне и Херцеговине,
- да су старији од 18 година,
- да нису отпуштени из државне службе на основу дисциплинске мјере, на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,
- да нису осуђивани за кривично дјело, привредни преступ или прекршај за повреду прописа о привредном или финансијском пословању који их чини неподобним за обављање дужности у наведеном органу,
- да се против њих не води кривични поступак и
- да се на њих не односи члан IX став 1. Устава Босне и Херцеговине.

Посебни услови:

- да има знање научног сарадника, вишег научног сарадника или научног савјетника из области дјелатности Института или знање доцента, ванредног професора или редовног професора у складу са законом,
- да има три године радног искуства у научноистраживачком раду у области пољопривреде,
- да је у претходном раду испољио стручна знања и способности, те способности организовања и руковођења.

III

Директора, на основу спроведеног јавног конкурса и приједлога Комисије за избор, именује Влада Републике Српске.

Комисију за избор и именовање именује Влада Републике Српске.

IV

У Комисију за избор именоване се лица која имају професионално знање на истом или вишем нивоу за који се спроводи поступак, те лица која су упозната са одредбама Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

Комисију за избор чини пет чланова, од којих су три члана државни службеници Владе Републике Српске и министарстава, који познају проблематику Пољопривредног института Републике Српске, док су остала два члана такође познаваоци наведене проблематике.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1142/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1194

На основу члана 44. став 2. Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ДИРЕКТОРА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ИНСТИТУТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање директора Пољопривредног института Републике Српске.

II

Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именовање из тачке I ове одлуке прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање директора Пољопривредног института Републике Српске.

III

Јавни конкурс из тачке I ове одлуке објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске” и дневном листу “Независне новине”.

Јавни конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања у дневном листу “Независне новине”.

IV

Поступак избора, укључујући преглед пријава приспјелих на Јавни конкурс и предлагање ранг-листе кандидата, у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор директора Пољопривредног института Републике Српске.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство науке и технологије Републике Српске.

VI

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1143/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Џомбић, с.р.

1195

На основу члана 23. Закона о стечајном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 67/02, 77/02, 38/03, 96/03, 68/07, 12/10) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 16. маја 2012. године, донијела је

ОДЛУКУ**О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ЛИСТЕ
СТЕЧАЈНИХ УПРАВНИКА****I**

У Одлуци о утврђивању Листе стечајних управника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 67/08, 89/08, 10/10, 96/10 и 5/11) у тачки I, након подтачке 105) додају се нове подт. 106), 107).....112), које гласе:

- "106) Ескић Гојко, Бања Лука,
- 107) Марковић Слободан, Бања Лука,
- 108) Тришић Андреја, Бања Лука,
- 109) Марјановић Слободан, Бања Лука,
- 110) Мандић Љиљана, Приједор,
- 111) Јакшић Додиг Бојана, Бања Лука,
- 112) Марковић Горан, Бијелина".

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1152/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1196

На основу члана 6. став 6. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/02, 91/06 и 92/09) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), на приједлог Комисије за концесије Републике Српске, Влада Републике Српске, на сједници од 31. маја 2012. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ 80%
КАПАЦИТЕТА ИЗВОРИШТА МИНЕРАЛНЕ ВОДЕ
"ВЕЛИКИ/ЦРНИ ГУБЕР", ОПШТИНА СРЕБРЕНИЦА**

1. Привредном друштву "Аргентум 09" д.о.о. Сребреница (у даљем тексту: Концесионар) додјељује се концесија за коришћење 80% капацитета изворишта минералне воде "Велики/Црни Губер".

2. Концесија из тачке 1. овог рјешења додјељује се на период од 30 година, рачунајући од дана закључивања уговора о концесији.

3. За коришћење концесије из тачке 1. овог рјешења Концесионар се обавезује на уредно плаћање концесионе накнаде.

Висина концесионе накнаде за право коришћења минералног ресурса износи 4,00% од годишњег бруто прихода оствареног коришћењем минералног ресурса.

Концесионар је дужан прије закључења уговора о концесији уплатити у корист буџета Републике Српске једнократну накнаду за концесионо право за експлоатацију минералног ресурса у износу од 953.648,64 КМ.

4. Овлашћује се Министарство индустрије, енергетике и рударства да са Концесионаром закључи уговор о концесији, којим ће се ближе уредити концесиони однос.

5. Ако Концесионар у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог рјешења не потпише уговор о концесији, губи сва права утврђена овим рјешењем.

6. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1254/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1197

На основу члана 49. став 2. Закона о заштити на раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/08 и 13/10) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12), министар рада и борачко-инвалидске заштите доноси

ПРАВИЛНИК**О ИЗМЈЕНИ ПРАВИЛНИКА О ВИСИНИ ТРОШКОВА
ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦИ****Члан 1.**

У Правилнику о висини трошкова за издавање лиценци ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/08 и 28/12) у члану 13. у ставу 1. у тачки б) у подтачки 5. алинеја друга брише се.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 16-04/3-170-448/12
16. маја 2012. године
Бања Лука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Вијећу од пет судија, у предмету број **АП 1805/09**, рјешавајући апелацију **Златана Диздаревића**, на основу члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. алинеја 2. и члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 60/05, 64/08 и 51/09), у саставу:

- Миодраг Симовић, предсједник,
- Валерија Галић, потпредсједница,
- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Мирсад Ђеман, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 14. марта 2012. године, донио је

ОДЛУКУ**О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ**

Одбија се као неоснована апелација Златана Диздаревића, поднесена против Пресуде Врховног суда Републике Српске број 118-0-Рев-07-001 108 од 31. марта 2009. године, Пресуде Округног суда у Добоју број 013-0-Гж-07-000 207 од 18. септембра 2007. године и Пресуде Основног суда у Добоју број 085-0-П-06-000-301 од 30. новембра 2006. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење**I - Увод**

1. Златан Диздаревић (у даљем тексту: апелант) из Добоја поднио је 9. јуна 2009. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Врховног суда Републике Српске (у даљем тексту: Врховни суд) број 118-0-Рев-07-001 108 од 31. марта 2009. године, Пресуде Округног суда у Добоју (у даљем тексту: Округни суд) број 013-0-Гж-07-000 207 од 18. септембра 2007. године и Пресуде Основног суда у Добоју (у даљем тексту: Основни суд) број 085-0-П-06-000-301 од 30. новембра 2006. године. Апелант је 9. фебруара 2012. године поднио захтјев за доношење одлуке о привременој мјери којом би Уставни суд забранио принудно исељење апеланта, заказано за 5. март 2012. године из стана у Добоју, Улица светог Саве број 51 (у даљем тексту: предметни стан).

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, од Врховног суда, Округног суда, Основног суда и учесника у поступку Маре Ракић (у даљем тексту: тужитељка), као и од Фонда здравственог осигурања РС Филијала Добој (у даљем тексту: Фонд), затражено је 10. септембра 2009. године да доставе одговор на апелацију.

3. Врховни суд је одговорио 1. октобра 2009. године, Округни и Основни суд су 22. септембра 2009. године доставили одговор на апелацију, а учесници у поступку су одговор на апелацију доставили 29. септембра 2009. године.

4. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговори Врховног, Округног и Основног суда, те тужитељке и Фонда као учесника у поступку, послати су апеланту 1. фебруара 2010. године. Међутим, препоручена поштанска пошиљка је враћена с назнаком поштанског достављача да је "именовани непознат на назначеној адреси". С обзиром на наведено Уставни суд је, на основу члана 78. Правила Уставног суда, доставу одговора апеланту извршио стављањем писмена с одговорима на огласну плочу суда 5. марта 2012. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произлазе из навода апелације и докумената који су предочени Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Пресудом Основног суда број 085-0-П-06-000-301 од 30. новембра 2006. године у парничном поступку између тужитељке Маре Ракић (у даљем тексту: тужитељка), умјешача на страни тужитељке Фонда (као власника и даваоца стана на коришћење) и апеланта као туженог - противужиоца дјелимично је усвојен тужбени захтјев тужитељке и утврђено да апелант није био члан породичног домаћинства свог оца Сабита Диздаревића, носиоца станарског права на предметном стану, па самим тим на њему није ни стекао станарско право. Дио тужбеног захтјева којим је тужитељка тражила да јој апелант предметни стан преда у посјед и слободно располагање одбијен је као неоснован. Истом пресудом апелант је обавезан да тужитељки накнади трошкове парничног поступка. Наведеном пресудом одбијен је као неоснован апелантов противтужбени захтјев којим је тражио да се утврди да је био члан породичног домаћинства свога оца и да му припада право да након његове смрти настави с коришћењем предметног стана, те да је апсолутно ништав уговор о откупу предметног стана закључен између тужитељке и Фонда, овјерен код Основног суда 26. децембра 2001. године, да он не производи правно дејство и да се брише из књиге уложених уговора о откупу стана, те да му се накнаде трошкови парничног поступка.

7. У спроведеном поступку Основни суд је утврдио да је апелантов предик, његов отац, био носилац станарског права на предметном стану, те да је умро 31. јануара 1992. године. Даље је утврђено да се након смрти свога оца апелант обраћао, у складу с тада важећим законским одредбама, стамбеном предузећу у Добоју са захтјевом за пренос станарског права, али да власник стана Фонд (дописом стамбеном предузећу од 24. фебруара 1992. године) није дао тражену сагласност, будући да је утврдио да је апелант дужи временски период живио и радио у Београду са својом супругом и да је повремено долазио код својих родитеља, те да из тих разлога није стекао законске услове за пренос станарског права на своје име. На основу доказа који су проведени Основни суд је утврдио да апелант није живио у заједничком домаћинству са својим оцем након што је почео да студира у Београду, да је 1979. године одјавио пребивалиште из Добоја и да се пријавио у Београду, да је након завршетка студија наставио да живи и ради у Београду, гдје је засновао брачну заједницу. Основни суд је даље утврдио да је апелант 1989. године одјавио своје пребивалиште у Београду и поново се пријавио у Добоју на адреси предметног стана, да би 1994. године одјавио пребивалиште у Добоју и пријавио се у Београду. Из изјава свједока С.Д., Д.С. и Р.Д. Основни суд је утврдио да је апелант одмах послје очеве смрти напустио предметни стан, јер су споменути свједоци изјавили да су током 1992. године обилазили спорни стан, који је био напуштен, а касније су усељена друга лица. Основни суд је сматрао да је утврђено да апелант послје очеве смрти није наставио да користи предметни стан, да га је закључао и да у њега није долазио ни до избијања ратних дејстава на том подручју. Из изјаве свједокиње Р.Ј. Основни суд је утврдио да је апелант само повремено долазио у предметни стан у посјету својим родитељима, а након што му се отац разболио апелант је чешће боравио с оцем. Основни суд је даље навео да из изјава свједока Ш.С., Ф.К., М.И. и Ј.А. није могао са сигурношћу да утврди да је апелант након одласка у Београд, завршених студија и заснивања брачне заједнице наставио и даље да живи у трајној економској заједници са својим оцем, како је предвиђено чланом 6. Закона о стамбеним односима. Из наведених разлога изјаве споменутих свједока, како је навео Основни суд, дјелимично су прихваћене само у утврђеним неспорним чињеницама. Основни суд је такође утврдио да апелант ни послје повратка у предметни стан (записник о примопредаји стана сачињен је 29. августа 2002. године), који је провело Министарство за избјегла и расе-

љена лица Одсјек Добој у поступку извршења Одлуке Комисије за имовинске захтјеве избјеглица и расељених лица (ЦРПЦ) од 22. јануара 2002. године (којом је утврђено да је апелантов отац био носилац станарског права на предметном стану), није непрекидно користио стан јер га је издавао трећим лицима. Основни суд је закључио да апелант током поступка није доказао, а како је то предвиђено одредбом члана 126. Закона о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП), да је био члан породичног домаћинства у спорном стану на коме је његов отац био носилац станарског права, па тиме није ни стекао станарско право. Основни суд је одбио као неоснован дио тужитељкиног тужбеног захтјева којим је тражила да јој апелант предметни стан преда у посјед, јер је утврђено да тужитељка свој захтјев у том погледу није заснивала на одредбама члана 37. Закона о основним својинско-правним односима којим је утврђено да само власник може да тражи предају у посјед некретнине, а тужитељка је претходно прецизираним тужбеним захтјевом одустала од утврђивања његовог власништва на предметном стану.

8. Основни суд је навео да је одбио апелантов противтужбени захтјев да суд утврди да је био члан породичног домаћинства, због тога што је усвојио тужбени захтјев тужитељке да апелант није био члан породичног домаћинства свога оца. Пошто је утврдио да апелант није био члан породичног домаћинства свога оца у смислу члана 6. Закона о стамбеним односима, Основни суд је закључио да апелант у конкретном случају није био активно легитимисан за истицање дијела противтужбеног захтјева да се поништи уговор о откупу стана закључен између тужитељке и Фонда. Поред тога, Основни суд је цијенио и чињеницу да је код тог суда у току поступак за поништење предметног уговора по тужби Републичког јавног правобранилаштва - Добој против тужитељке и да није окончан.

9. Апелант и тужитељка су се жалили против наведене пресуде Основног суда. Одлучујући о жалбама, Округни суд је дошло Пресуду број 013-0-Гж-07-000 207 од 18. септембра 2007. године којом је жалбе одбио и првостепену пресуду потврдио.

10. У образложењу пресуде Округни суд је навео да је неоснована апелантова жалба којом је оспорио првостепену пресуду у дијелу којим је одбијен његов противтужбени захтјев, као и у дијелу којим је усвојен тужбени захтјев тужитељке. Даље је наведено да је из утврђених и неспорних чињеница првостепени суд, и по оцјени Округног суда, правилно закључио да апелант ни раније а ни у вријеме смрти свога оца као носиоца станарског права на предметном стану није био члан његовог породичног домаћинства, због чега су жалбени разлози које је истакао у том правцу неосновани. На околности апелантовог становања у предметном стану као члана породичног домаћинства и постојања економске заједнице (погрешно је као основ стицања овог права истакнута и економска заједница с носиоцем станарског права, јер апелант не спада у лица која по том основу могу стећи својство члана породичног домаћинства, а нити је у тој заједници живио у истом стану дуже од десет година) и апелант и тужитељка су предložили саслушање већег броја свједока из чијих исказа може да се закључи да је апелант студирао, а касније се и запослио у Београду, да је тамо засновао породицу, да је веома често долазио родитељима понекад и седмично због чега је радио у смјенама да би дуже боравио у Добоју гдје је био пријављен од 1989. године до 1994. године, али не и да је са својим оцем трајно живио и становао у предметном стану. Дакле, како је навео Округни суд, за стицање својства члана породичног домаћинства и по основу сродства потребно је да постоји трајна и непрекидна заједница живота у истом стану с носиоцем станарског права. Стога, како је утврдио Округни суд, апелант, иако син носиоца станарског права, није стекао својство члана породичног домаћинства свога оца јер није становао непрекидно у стану с њим него је у Београду живио, радио и засновао своју породицу и само повремено долазио у стан свога оца. У свом исказу пред првостепеним судом апелант наведено није негирао када је изјавио да се 1989. године поново пријавио на адреси предметног стана јер је било изгледа да добије посао у Добоју, а касније када се његов отац разболио почео је чешће да долази у Добој јер је користио сваки слободан термин, радећи у смјенама и тако нарађујући слободне дане које је проводио у Добоју, да би се послје тога поново враћао у Београд. Округни суд је закључио да из наведеног произлази да апелант није живио с оцем у Добоју и да није био члан његовог породичног домаћинства ни прије а ни у вријеме његове смрти. Округни суд је даље истакао да није спорно да се апелант бринуо о својим родитељима како су то изјавили и саслушани свједоци, али само помагање родитељске заједнице није основ за стицање својства члана породичног домаћинства, па је првостепени суд правилно закључио да апелант у смислу члана 123. ЗПП-а није доказао чињенице на којима је заснивао свој тужбени захтјев.

11. Окружни суд је даље навео да је неоснована жалба тужитељке да је првостепени суд погрешно примијенио материјално право када је њен захтјев за предају стана у посјед одбио као неоснован. Даље је наведено да је неспорна чињеница да се ради о напуштеном стану и да је ранији носилац станарског права могао да поднесе захтјев за повраћај свог стана све до 19. априла 2002. године. До тог датума нико други, па ни тужитељка, није могла да стекне станарско право на предметном стану без обзира што је закључила уговор о коришћењу и откупу стана. Окружни суд је истакао да је приликом одлучивања о основаности тог захтјева првостепени суд требао да примијени одредбе Закона о измјенама и допунама Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине, а не одредбе Закона о основним својинско-правним односима. Међутим, како за поништење уговора о откупу предметног стана тече парница, тиме ће се о правној ваљаности наведеног уговора расправити у тој парници а што није предмет тужбеног захтјева којим се тражи предаја предметног стана у посјед.

12. Апелант је против наведене пресуде Окружног суда изјавио ревизију о којој је Врховни суд одлучио Пресудом број 118-0-Рев-07-001 108 од 31. марта 2009. године. Наведеном пресудом Врховни суд је ревизију дјелимично усвојио и пресуду Окружног суда укинуо у дијелу којим је потврђена првостепена пресуда у погледу одбијања апелантовог противтужбеног захтјева да се утврди ништавост уговора о откупу стана који је овјерен код Основног суда 26. децембра 2001. године, као и у погледу одлуке о трошковима поступка, те је предмет у том дијелу враћен другостепеном суду на поновни поступак. Наведеном пресудом ревизија је у преосталом дијелу одбијена.

13. У образложењу пресуде Врховни суд је навео да је у проведеном поступку утврђено да је носилац станарског права на предметном стану био апелантов отац од 1956. године све до његове смрти у јануару 1992. године, затим да је предметни стан био напуштен од 1992. године до 1996. године када је Фонд као власник и давалац стана на коришћење додијелио предметни стан тужитељки на коришћење. Затим је утврђено да је тужитељка, на основу акта о додјели стана, закључила уговор о његовом коришћењу 15. маја 1996. године, уселила у стан, откупила га на основу уговора о откупу с Фондом од 26. децембра 2001. године и уписала се као његов власник. Врховни суд је даље истакао да је апелант исходно одлуку ЦРПЦ од 22. јануара 2002. године којом је утврђено да је његов отац био носилац станарског права на предметном стану 1. априла 1992. године, да је у поступку извршења наведене одлуке тужитељка иселена из предметног стана 2003. године, и да је стан предат апеланту. Даље је наведено да је апелант живио у предметном стану са својим родитељима све до 1962. године када је отишао на студије у Београд, затим да се 1979. године одјавио из Добоја и пријавио за Београд, да се после завршетка студија запослио у Београду, оженио и стекао породицу. Такође је утврђено да се апелант 1989. године одјавио из Београда и пријавио у Добој, мада је и даље радио у Београду, гдје му је живјела породица. Такође је наведено да је апелант био уписан у списак бирача за 1991. годину у Добоју, као и у списак чланова породичног домаћинства свога оца за утрошак воде у предметном стану. Даље је утврђено да апелант од 1992. године па све до предаје предметног стана у његов посјед 2003. године није долазио у стан, да се 1994. године одјавио из Добоја ради пријаве у Београду, а након што му је предат стан у посјед (2003. године) поново се пријавио у Добоју, те да и у вријеме доношења пресуде апелант ради у Београду, гдје му живи породица. Врховни суд је закључио да се утврђеним чињеницама не доводи у питање утврђење нижестепених судова да апелант није живио у предметном стану са својим оцем у смислу њиховог заједничког трајног живљења и становања како је прописано чланом 6. Закона о стамбеним односима, с обзиром да то није било могуће код чињенице да апелант ради у Београду гдје му живи породица. У односу на апелантове наводе у ревизији да је за одлуку о томе да ли је апелант био члан породичног домаћинства свога оца или не био релевантан период од 1989. године до 1. априла 1992. године, Врховни суд је сматрао да нису основани, јер ни у том периоду апелант није користио стан свога оца у смислу њиховог заједничког трајног живљења у стану с обзиром да је и тада радио у Београду гдје живи и његова породица. У односу на апелантове ревизионе наводе да тужитељка није била активно легитимисана да тражи утврђење да апелант није био члан породичног домаћинства свога оца, Врховни суд је закључио да су неосновани будући да тужитељки која је уписана као власник предметног стана припада активна легитимација да постави предметни тужбени захтјев.

14. Врховни суд је у образложењу даље навео да одлуке нижестепених судова нису правилне у дијелу којим је одбијен апелантов противтужбени захтјев којим је тражио да утврди ништавост уговора којим је тужитељка откупила предметни стан. Сама

чињеница да је апелант син ранијег носиоца станарског права на предметном стану указује да је апелант лице које је заинтересовано да тражи да се утврди ништавост уговора о откупу предметног стана. Врховни суд је закључио да је неправилан став нижестепених судова да апелант само зато што је одбијен његов противтужбени захтјев (да се утврди да је био члан породичног домаћинства свога оца и да му припада право да користи предметни стан) нема активну легитимацију, односно правни интерес да тражи да се утврди ништавост уговора о откупу предметног стана. Врховни суд је из наведених разлога укинуо другостепену пресуду и у том дијелу вратио предмет Окружном суду на поновни поступак.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

15. Апелант сматра да му је оспореним одлукама повријеђено право на дом из члана II/3.ф) Устава Босне и Херцеговине и члана 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција). Апелант је навео да је његов отац био носилац станарског права на предметном стану у ком је живио и он заједно с родитељима до одласка у Београд на студиј, гдје је после студирања остао да живи, ради и гдје је закључио брак. Даље је навео да је са супругом живио у стану код њених родитеља све до 1989. године када се поново враћа у Добој и усељава се у стан свога оца. Своје пребивалиште у Добоју, на адреси предметног стана, пријавио је 1989. године и извадио све личне документе. Пошто му је отац био тешко болестан договорио је с предузећем у ком је већ радио дуги низ година, такво радно ангажовање да је седам дана радио, а седам дана је био слободан. Након очеве смрти остао је да живи у предметном стану све до почетка ратних збивања у БиХ, када је морао да напусти Добој, а своје пребивалиште из Добоја је одјавио 1994. године и поново се пријавио у Београду. Апелант је даље истакао да га је у поступку извршења одлуке ЦРПЦ, Министарство за избјеглице и расељена лица Одсек Добој увело у посјед стана, те да се од 27. маја 2003. године налази у његовом посједу. Будући да је претходно у посједу предметног стана била тужитељка која га је у међувремену и откупила, она је Основном суду поднијела тужбу којом је тражила да суд утврди да апелант није био члан породичног домаћинства свога оца у предметном стану. Апелант сматра да Основни суд није правилно цијенио материјалне доказе који се налазе у спису, и то нарочито Увјерење ЦЈБ Добој од 27. августа 2002. године у ком је констатовано да је апелант до 23. новембра 1994. године био пријављен на адреси предметног стана, затим извјештај Федералног завода за статистику Сарајево од 12. августа 2003. године према ком је апелант у априлу 1991. године према попису становништва био уписан у Добоју на адреси предметног стана, као и допис Станице полиције у Београду од 17. маја 2002. године у ком је констатовано да се апелант 1. фебруара 1989. године одјавио из Београда за Добој, а да се 1994. године поново пријавио у Београду. Даље је истакао да су саслушани свјedoци, који су апелантове прве комшије, потврдили да је апелант живио с оцем и бринуо се о њему, док су свјedoци који не станују у близини потврдили супротно. Апелант наводи да доношење оспорених одлука за њега значи губитак његовог јединог дома, будући да је власник стана Фонд већ покренуо парнични поступак (предмет број 85 0 П 000 276 08 П) ради апелантовог иселења из предметног стана. Даље сматра да тужитељка није била активно легитимисана за подношење тужбе, као и да је погрешно примијењен члан 6. Закона о стамбеним односима, јер је он усељењем у стан свога оца стекао својство члана породичног домаћинства. Такође је истакао да му је повријеђено право на повратак у мјесто гдје је живио прије почетка ратних сукоба, које је загарантовано Општим оквирним споразумом за мир у БиХ.

16. Апелант је уз захтјев за издавање привремене мјере доставио Закључак Основног суда број 85 0 И 02041631 И од 30. јануара 2012. године који је донесен на основу извршног и правноснажног рјешења о извршењу тог суда од 18. фебруара 2011. године које је донесено у другом поступку ради иселења апеланта из предметног стана. Наведеним закључком обавијештене су странке у поступку (тражилац извршења Фонд и апелант као извршник, настањен у Новом Београду, ул. Арсенија Чарнојевића 201) и судска полиција да је испражњење и предаја предметног стана у посјед тражиоцу извршења заказана за 5. март 2012. године. У захтјеву за доношење привремене мјере апелант је истакао да је пензионер с ниском пензијом, да је болестан и да нема средстава да плаћа закупнину за стан.

б) Одговор на апелацију

17. У одговору Врховног суда је наведено да код чињенице да је апелант 1962. године отишао из породичног домаћинства својих родитеља, да се тада одјавио за Београд, да се у Београду по завршетку студија запослио, основао породицу и да и данас

ради у Београду гдје му живи породица, правилни су ставови нижестепених судова да апелант није био члан породичног домаћинства свога оца и да му стога не припада право да као члан породичног домаћинства носиоца станарског права, а након његове смрти, стекне станарско право на предметном стану и да га користи. Даље је истакнуто да се закључак нижестепених судова не доводи у питање ни чињеницама да се апелант 1989. године одјавио из Београда и пријавио у Добоју, да се поново одјавио за Београд 1994. године, а потом након што му је предметни стан предат у посјед поново се пријавио у Добоју. Такође, ни чињенице да је апелант вођен на списку бирача за 1991. годину и на списку чланова породичног домаћинства свога оца за утрошак воде на предметном стану, не доводе у питање ставове нижестепених судова, јер се наведеним чињеницама не доводи у питање утврђене нижестепених судова да апелант није живио у предметном стану са својим оцем у смислу њиховог заједничког трајног живљења и становања, с обзиром да то није било могуће код чињеница да ради у Београду гдје му живи породица. Врховни суд је истакао да пресудом тог суда није повријеђено апелантово право на дом како је загарантовано чланом 8. Европске конвенције.

18. Окружни суд је у одговору на апелацију истакао да пресудом тог суда није дошло до кршења права на дом, на које се апелант позвао у апелацији.

19. Основни суд је у одговору навео да у конкретном поступку није прекршено право на које се апелант позива у апелацији, имајући у виду проведени поступак, учешће странака у њему, проведене доказе, те примјену материјалног и процесног права на које се у својој одлуци позвао Основни суд.

20. У одговору учесника у поступку је наведено да су судови на основу проведених доказа утврдили да предметни стан није био апелантов дом, јер је апелант живио и радио у Београду заједно са својом супругом, гдје је и остварио право на пензију. Поред тога, апелантов отац је умро 31. јануара 1992. године, а одлуком ЦРПЦ је утврђено да је апелантов отац 1. априла 1992. године, дакле два мјесеца након његове смрти, био носилац станарског права на предметном стану. Сматрају да у конкретном случају није повријеђено апелантово право на дом, на које се позвао у апелацији.

V - Релевантни прописи

21. У Закону о стамбеним односима ("Службени лист СР-БиХ", бр. 14/84, 12/87 и 36/89 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 19/93, 22/93, 12/99 и 31/99) релевантне одредбе гласе:

Члан 6.

Корисником стана у смислу овог закона, сматрају се: носилац станарског права и чланови његовог породичног домаћинства који заједно са њим трајно живе и станују, као и лица која су престала да буду чланови тог домаћинства а остала су у истом стану.

Члановима породичног домаћинства носиоца станарског права, у смислу овог закона, сматрају се: брачни друг, дјеца [...], а која заједно с њима трајно живе и станују, као и лица која са носиоцем станарског права живе у економској заједници у истом стану више од девет година или више од пет година ако су се уселила у стан на основу уговора о доживотном издржавању носиоца станарског права.

Члан 21.

Корисници стана (члан 6. став 1.) који станују заједно са носиоцем станарског права имају право да трајно и несметано користе тај стан под условима који су прописани овим законом.

Члановима породичног домаћинства (члан 6. став 2.) припада право из претходног става и послје смрти носиоца станарског права [...].

VI - Допустивост

22. У складу с чланом VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

23. У складу с чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

24. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда број 118-0-Рев-07-001 108 од 31. марта 2009. године, против које нема других дјелотворних правних ли-

јекова могућих према закону. Оспорену пресуду апелант је примио 18. априла 2009. године. Апелација је поднесена 9. јуна 2009. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 16. став 1. Правила Уставног суда. На крају, апелација испуњава и услове из члана 16. ст. 2. и 4. Правила Уставног суда, јер није очигледно (*prima facie*) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због којег апелација није допуштена.

25. Имајући у виду одредбе члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине и члана 16. ст. 1, 2. и 4. Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

26. Апелант сматра да му је оспореним одлукама повријеђено право на дом из члана II/3.ф) Устава Босне и Херцеговине и члана 8. Европске конвенције.

Право на поштовање дома

27. Члан II/3.ф) Устава Босне и Херцеговине гласи:

3. Набрајање права

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2. овог члана, а она обухватају:

ф) Право на приватни и породични живот, дом и преписку.

28. Члан 8. Европске конвенције гласи:

1. Свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота, дома и преписке.

2. Јавна власт се не мијеша у вршење овог права, осим ако је такво мијешање предвиђено законом и ако је то неопходна мјера у демократском друштву у интересу националне сигурности, јавне сигурности, економске добробити земље, спречавања нереда или спречавања злочина ради заштите здравља и морала, или заштите права и слобода других.

29. Уставни суд указује на чињеницу да је битна сврха члана 8. Европске конвенције заштита појединаца од арбитражних мијешања власти у њихова права гарантована овим чланом (види Европски суд за људска права, *Kroon против Холандије*, пресуда од 27. октобра 1994. године, серија А, бр. 297-Ц).

30. Да ли се утврдило да ли се у конкретном случају ради о повреди члана 8. Европске конвенције, прво мора да утврди да ли је предметни стан представљао апелантов "дом" у значењу става 1. члана 8. Европске конвенције и да ли се мјере на које се апелант позива односе на "мијешање" јавних власти у поштовање тога "дома". Друго, да би "мијешање" било оправдано, мора да буде "у складу са законом". Овај услов законитости, у складу са значењем термина Европске конвенције, састоји се од више елемената: (а) мијешање мора са буде засновано домаћим или међународним законом; (б) закон о којем је ријеч мора да буде примјерено доступан тако да појединац буде примјерено упућен на околности закона које могу да се применију на дати предмет и (ц) закон, такође, мора да буде формулисан с одговарајућом тачношћу и јасношћу да би се појединцу допустило да према њему прилагоди своје поступке (види Европски суд за људска права, *Sunday Times против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 26. априла 1979. године, серија А, бр. 30, став 49).

31. У случају да се установи да је то "мијешање" у складу са законом, и тада може да представља повреду члана 8. Европске конвенције ако се сматра да није "неопходно" да се постигне један од законитих циљева из става 2. члана 8. Европске конвенције. "Неопходно" у овом контексту значи да "мијешање" одговара "притисцима друштвених потреба" и да постоји разумна релација пропорционалности између мијешања и законитог циља којем се тежи (види Европски суд за људска права, *Niemietz против Њемачке*, пресуда од 16. децембра 1992. године, серија А, бр. 251).

32. У судској пракси Европског суда за људска права, појам "дом" обухвата како изнајмљен дом, тако и дом у приватној својини (види Европски суд за људска права, *Gillow против Велике Британије*, пресуда од 24. новембра 1986. године, серија А, бр. 109, став 46. ф, оп. цит. *Kroon против Холандије*, став 31). У складу с овом интерпретацијом, Уставни суд је проширио дјелокруг члана 8. Европске конвенције на станове у којима се станује на основу станарског права (види Уставни суд, Одлука број У/8/99 од 11. маја 1999. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 24/99).

33. Уставни суд констатује да је на основу доказа који су изведени у конкретном парничном поступку, утврђено да апелант није имао својство члана породичног домаћинства свога оца у тренутку његове смрти.

34. За стицање својства члана породичног домаћинства услов је трајност живљења и становања дјецe с носиоцем станарског права у заједничком домаћинству у вријеме смрти родитеља (види Уставни суд, Одлука број У 1/02 од 26. септембра 2003. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 8/04, Одлука број У 12/01 од 25. фебруара 2002. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 20/02, Одлука број У 140/03 од 21. јануара 2004. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 6/04). За разлику од наведеног става апелант тврди да је он дано поновног усељења 1989. године у предметни стан, а и у тренутку смрти свога оца, неспорно имао својство члана породичног домаћинства, те да је предметни стан након очеве смрти морао да напусти због ратних дешавања.

35. Међутим, чак и када би се као релевантан прихватио такав апелантов став, Уставни суд сматра да он у поступку пред овим судом није доставио доказе који несумњиво доказују да је током цијелог боравка изван Добоја остварио довољно јаку везу како би предметни стан могао да се сматра његовим домом у смислу члана 8. Европске конвенције. Уставни суд подсјећа да је критеријум за одређивање да ли неки простор може да се сматра нечијим домом интензитет и опсег веза који је особа успоставила с простором (оп. цит. Gillow против Велике Британије). Уставни суд примјећује да је апелант, одласком на студије, а последице тога запослењем у Београду, прекинуо фактичку животну заједницу са својом родитељима. Апелант је у Београду засновао своју породицу и дуги низ година, све до пензионисања, обављао своје професионалне активности. И поред тога што апелант наводи да је од 1989. године био пријављен на адреси предметног стана, да је водио бригу о родитељима и новчано их помагао, не прекидајући на тај начин економску животну заједницу, Уставни суд сматра да у конкретном случају предметни стан не може да се сматра апелантовим домом у смислу значења члана 8. Европске конвенције, јер није живио у предметном стану и није обављао своје уобичајене активности и занимања у том стану, него је повремено долазио у посјете својим родитељима. У

том смислу Уставни суд подсјећа и на своју праксу у сличним предметима. У предмету број АП 142/02 Уставни суд је изразио сљедећи став: "Не представља апелантов дом стан у којем је апелант, одласком на рад у иностранство 1969. године, прекинуо фактичку заједницу живота са својом мајком, у којем није нити живио нити обављао своје уобичајене активности и занимање, односно остварио довољно јаку везу како би се тај стан могао сматрати његовим домом у смислу члана 8. Европске конвенције." (Види Уставни суд, Одлука број АП 142/02 од 15. јуна 2004. године, "Службени гласник Босне и Херцеговине", број 40/04, став 24.)

36. Из наведеног Уставни суд закључује да, у конкретном случају, предметни стан не може да се сматра апелантовим домом у смислу значења члана 8. Европске конвенције, па слиједи да нема кршења права из члана II/3.ф) Устава Босне и Херцеговине и члана 8. Европске конвенције.

VIII - Закључак

37. Уставни суд закључује да апелантово право на дом, гарантовано чланом II/3.ф) Устава Босне и Херцеговине и чланом 8. Европске конвенције, није повријеђено, јер апелант није остварио трајну заједницу живљења и становања са својим оцем, носиоцем станарског права, нити је имао у вријеме његове смрти правно признату позицију члана његовог породичног домаћинства.

38. На основу члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио како у диспозитиву ове одлуке.

39. С обзиром на одлуку Уставног суда у овом предмету, није неопходно да посебно разматра апелантов приједлог за доношење привремене мјере.

40. Сходно члану VI/5. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Др Миодраг Симић, с.р.

Агенција за лијекове и медицинска средства Босне и Херцеговине

На основу члана 77. Закона о лијековима и медицинским средствима ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 58/08), Агенција за лијекове и медицинска средства Босне и Херцеговине објављује

СПИСАК

ЛИЈЕКОВА КОЈИМА ЈЕ УКИНУТА ДОЗВОЛА ЗА СТАВЉАЊЕ У ПРОМЕТ НА ТРЖИШТЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Р. бр.	Заштитени назив лијека	Произвођач (административно сједиште)	ИНН	Облик лијека	Доза	Садржај оригиналног паковања	Датум издавања рјешења о укидању дозволе	Број рјешења о укидању дозволе за стављање лијека у промет на тржиште БиХ	Број рјешења којим је дозвољено стављање лијека у промет (које се укида)
1.	GLUFOR-MIN	PLIVA HRVATSKA d.o.o.	metformin	film tableta	850 mg	60 film tableta	28.3.2012.	10-07.2-1914-9-1/12	04-07.9-271-79/09
2.	GLUFOR-MIN	PLIVA HRVATSKA d.o.o.	metformin	film tableta	1000 mg	30 film tableta	28.3.2012.	10-07.2-1914-10-1/12	04-07.9-271-80/09

Број: 10-07.2-3636/22
21. маја 2012. године
Бања Лука

Директор,
Наташа Грубиша, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
1173	Закон о унутрашњем платном промету1
1174	Закон о јединственом регистру рачуна пословних субјеката7
1175	Закон о цјевоводном транспорту гасовитих и течних угљоводоника и дистрибуцији гасовитих угљоводоника9
1176	Закон о недопуштеном оглашавању13
1177	Закон о измјенама и допунама Закона о расељеним лицима, повратницима и избјеглицама у Републици Српској15
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
1178	Одлука о преносу права власништва, број: 04/1-012-2-1149/1215
1179	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-1154/1216
1180	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Основна школа “Свети Сава” Дубраве, Градишка16
1181	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Основна школа “Јован Јовановић Змај” Србац16
1182	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Средњошколски центар “Алекса Шантић” Невесиње17
1183	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Техничка школа Добој18
1184	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Медицинска школа Добој18
1185	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Гимназија “Јован Дучић” Добој19
1186	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Средњошколски центар “Голуб Куреш” Билећа19
1187	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Гимназија Градишка20
1188	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне здравствене установе Општа болница Требиње21
1189	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске21
1190	Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавног предузећа Завод за уџбенике и наставна средства а.д. Источно Ново Сарајево23
1191	Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за именовање чланова Надзорног одбора АД “Sky Srpska”24
1192	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Надзорног одбора АД “Sky Srpska”24
1193	Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање директора Пољопривредног института Републике Српске24
1194	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање директора Пољопривредног института Републике Српске25
1195	Одлука о допуни Одлуке о утврђивању Листе стечајних управника25
1196	Рјешење о додјели концесије за коришћење 80% капацитета изворишта минералне воде “Велики/Црни Губер” општина Сребреница26
МИНИСТАРСТВО РАДА И БОРАЧКО-ИНВАЛИДСКЕ ЗАШТИТЕ	
1197	Правилник о измјени Правилника о висини трошкова за издавање лиценци26
УСТАВНИ СУД БиХ	
	Одлука о допустивости и меритуму, број: АП 1805/0926
АГЕНЦИЈА ЗА ЛИЈЕКОВЕ И МЕДИЦИНСКА СРЕДСТВА БиХ	
	Списак лијекова којима је укинута дозвола за стављање у промет на тржиште Босне и Херцеговине, број: 10-07.2-3636/2230

Од 1. јануара 2012. године на снази је нови

ЦЈЕНОВНИК
О УСЛУГАМА ОГЛАШАВАЊА У
“СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ”

Утврђују се цијене оглашавања у “Службеном гласнику Републике Српске” како слиједи:

1. Објављивање правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста министарстава, републичких органа, управа и републичких управних организација
Цијена једне странице
(односи се на сваку започету страницу).....100,00 КМ
2. Објављивање статута, колективних уговора и осталих општих аката правних лица и органа управљања и спискова несолвентних клијената банака
Цијена једне странице
(односи се на сваку започету страницу).....210,00 КМ
3. Јавни позиви, конкурси, обавјештења, одлуке и рјешења правних лица
Цијена по једном куцаном реду на формату А4.....5,00 КМ
4. Објављивање уписа у судски регистар, брисање из судског регистра, стечаји, ликвидације и остали судски огласи
Цијена по једном куцаном реду на формату А4.....7,00 КМ
5. За проглашење умрлих и доказивање смрти
Цијена по једном куцаном реду на формату А4.....5,00 КМ
6. Објављивање изгубљених исправа и докумената, печата и штамбиља правних лица
Цијена по једном документу15,00 КМ
7. За изгубљене личне исправе и документа физичких лица (лична карта, возачка дозвола и друга лична документа)
Цијена по једном документу7,00 КМ
8. За изгубљене и украдене пасоше издате у РС и БиХ
Цијена по једном документу15,00 КМ
9. За изгубљене и украдене пасоше и друга лична документа издата у другим државама
Цијена по једном документу40,00 КМ

У цијену је урачунат ПДВ.